

**OPINION OF PEOPLE TOWARD THE GOOD GOVERNANCE
IN MANAGEMENT OF KRASUNG SUB-DISTRICT
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN
SATUK DISTRICT, BURIRAM PROVINCE**

Pilun Veeraphattarakul

เลขทะเบียนหนังสือ.....	185782
Bib - Id.....	58402
Barcode.....	9000794225
เลขเรียกหนังสือ.....	352.14 46296

ก. 1
(2/12/27)

ก. 1
2552

**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
For the Degree of Master of Public Administration Program in Public Administration**

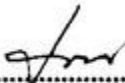
November 2011

Copyright of BuriramRajabhat University

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระของ
นายปดิษฐ์ วีระภัทรกุล เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประจัน ตะเนวัน)

ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)

ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันทะเคียน)

.....กรรมการ
(ดร. สมหมาย ปะติตั้งโง)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)

วันที่.....เดือน..... 17 ๗๒ ๒๕๕4 พ.ศ.....

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์	
ผู้วิจัย	ปัทมรัตน์ วีระภัทรกุล	
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน	ที่ปรึกษาหลัก
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์ 2554

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน แล้วทำการสุ่มกระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (Open-ended Form) ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.9692 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีจำนวนมากที่สุด คือประชาชนต้องการให้ มีการ

พัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ รองลงมา คือต้องการให้มีการพัฒนาเส้นทาง การคมนาคม
และต้องการให้มีการขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE Opinion of People toward the Good Governance in Management of Krasung Sub-district Administrative Organization in Satuk District, Buriram Province

AUTHOR Pilun Veeraphattarakul

INDEPENDNET STUDY ADVISORS

Associate Professor Prajan Kanawan Major Advisor

Associate Professor Prasit Suwanarak Co-advisor

DEGREE Master of Public Administration **MAJOR** Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2011

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the opinion of people toward the good governance in management of Krasung sub-district administrative organization in Satuk district, Buriram province in 4 aspects, namely, economic development, improving the quality of life, environmental development and good governance development. The samples were 357 people, who have the right vote in Krasung sub-district administrative organization in Satuk district, Buriram province selected by using the Table of Krejcei & Morgan and simple random sampling, respectively. The instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire including checklist, 5-rating scale, and open-ended form with its reliability at 0.9692. The statistics used to analyze the collected data were percentage, mean and standard deviation.

The findings were as follows:

1. The opinions of the people about the good governance in management of Krasung sub-district administrative organization in Satuk district, Buriram province as a whole were at "high" levels. When considering at each aspect, it was found that the good governance development was at the "highest" level; whereas, the rest aspects were at "high" levels. The ranking from the highest and the lowest mean scores were the good governance development, followed by economic development, environmental development and improving the quality of life, respectively.

2. The additional opinions and suggestions about the good governance in management of the Krasung sub-district administrative organization in Satuk district, Buriram province with the highest percentages were that people do need the sub-district administrative organization to help in

construction of water resources for agricultures, followed by people do need the sub-district administrative organization to develop the route of transportation and dig more ponds for agricultures, respectively.

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วง โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน ประธานที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ และรองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ กรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัยที่เอื้ออำนวยและประสานงานในการจัดทำการค้นคว้าอิสระ เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.สุรัช ปิยานุกูล รองคณบดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ นายอนุช สุวรรณเวช ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านคูขาด ตำบลสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ นายสนอง สุขชนะ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ร่อนทอง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ และแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และคนในครอบครัวของผู้วิจัยเอง ที่ได้ให้การช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยด้วยดีในทุกๆด้านตลอดมา ประโยชน์และคุณค่าอันพึงได้จาก การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณ แต่บิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ปรึกษาร่วม ที่อบรมสั่งสอนให้เกิด สติปัญญา ความรู้และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมใน การดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

ปัทมรัตน์ วีระภัทรกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย	12
แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครอง	15
การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล	20
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	34
บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	45
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	46
การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย	60
วิธีดำเนินการวิจัย	61
สรุปผลการวิจัย	61
อภิปรายผลวิจัย	62
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	69
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	75
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถาม	79
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม	81
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	83
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	90
ประวัติย่อของผู้วิจัย	92

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน	45
2	จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน	53
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ	54
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ	55
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ	57
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยภาพรวมและรายข้อ	58
8	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ	59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปีพุทธศักราช 2540 เป็นรัฐธรรมนูญฉบับหนึ่ง ที่ได้ให้ความสำคัญกับการปกครองท้องถิ่น โดยบัญญัติให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น ซึ่งกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองของประชาชนความเป็นอิสระตามสมควร ในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงาน การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยมีการเลือกตั้งจากประชาชน การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีระบบบริหารงานเฉพาะส่วนท้องถิ่น มีการแต่งตั้ง พนักงาน ลูกจ้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือพ้นจากตำแหน่งต้องเป็นไปตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อน

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุด ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์กรพื้นฐานของท้องถิ่น และเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูง ในการพัฒนาชนบทเป็นองค์กร ที่มีพลังของประชาชน ในท้องถิ่นอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน และทรัพยากรต่างๆ ในชนบท จึงน่าจะรู้ปัญหา ความต้องการที่แท้จริง รวมทั้งแนวทาง การแก้ไขปัญหาได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนา ด้านเศรษฐกิจสังคมการเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชน (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2541: 279) และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาส ให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร และพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ได้อย่างมีอิสระและคล่องตัวมากขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีบทบาทอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบมีความเป็นอิสระพอสมควร ความสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ให้ความสำคัญการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระใน การกำหนดนโยบายที่จะดำเนินใน การบริหารด้านต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยถ่ายโอน ภารกิจ ในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็น และรายได้ที่รัฐจัดเก็บให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น การดำเนินการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกๆด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุด

มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน การวางแผนในการดำเนินการบริหาร จึงเป็นกลไกสำคัญ ที่ทำให้เป็นรูปแบบและมีทิศทางชัดเจน การกำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่สมดุล และมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้องค์กร บริหารส่วนตำบลสามารถดำเนิน การบริหารเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาได้ถูกต้อง อันเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และทำให้บรรลุตามความมุ่งหมาย

บทบาทการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ (องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง. 2552: 3) มีการบริหารงานให้มีการบริหารงานตามหลัก ความโปร่งใส และหลักการมีส่วนร่วม องค์ประกอบอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญ คือระบบการควบคุมภายในที่ดี มีการวางระบบไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องพิจารณา ดำเนินการเสริมสร้างระบบที่ดี สร้างสภาพแวดล้อมภายในที่ดี พัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรม จริยธรรมอย่างแท้จริง เสริมสร้างและพัฒนาทักษะอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน ให้แก่พนักงาน เช่น การสนับสนุน ในการฝึกอบรมให้มีความรู้ความเข้าใจและความชำนาญในงานที่จะต้องปฏิบัติอย่าง ถูกต้อง การกำหนดวัตถุประสงค์ของการควบคุมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรใช้แบบ ผสมผสาน คือ เน้นทั้งการบริหารที่มีความโปร่งใส การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และคุ้มค่า เพื่อให้ เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้รับบริการมากที่สุด กับการพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ใช้ งบประมาณมากที่สุด ซึ่งเป็นประการสำคัญมาก สำหรับ ประชาชนในเขตตำบลกระสังในด้านการอยู่ ดี กินดี และการมีอาชีพในการดำเนินงาน องค์การบริหารส่วนตำบลยังทำแผนการพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐานที่ใช้งบประมาณรองลงมา เพราะเป็นการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ส่วนด้าน แผนการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตก็มีความจำเป็น เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลกระสังอยู่ไกลจาก อำเภอมาก องค์การบริหารส่วนตำบลจึงจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้ ประชาชน ในท้องถิ่นตนเองได้รับความสะดวกในด้านการมีสุขภาพที่ดี เช่น มีการสร้างอนามัยตำบล เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้เป็นการรักษาสุขภาพ ให้มีสุขภาพดี มีรถบริการนำผู้ป่วยหนักเข้ามา รักษาในอำเภอได้อย่างรวดเร็ว และช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จัก การออกกำลังกายเพื่อป้องกัน ไม่ให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดเป็น โรค และด้านการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจขององค์การบริหาร ส่วนตำบลกระสัง มีการพัฒนาปานกลาง เนื่องจากตำบลกระสังมีพืชเศรษฐกิจเป็นนาข้าวส่วนใหญ่ เนื่องจากตำบลกระสังอยู่ไกลตัวเมืองมาก เป็นแหล่งกันดาร จึงมีการจัดการบริหารงาน ด้านการ พัฒนาเศรษฐกิจเกี่ยวกับการช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นตนเองน้อย ส่วนการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสังให้งบประมาณการพัฒนาค่อนข้างน้อย เพราะด้านการพัฒนา สิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง ไม่มีพื้นที่ติดกับ แหล่งน้ำธรรมชาติ และเขตป่าไม้ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสังจึงทำให้การพัฒนา ในด้านสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าการสร้างคุณภาพชีวิต ก็เพราะตำบลกระสังมีพื้นที่รับผิดชอบน้อย แต่หมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านอยู่ห่างกันมากด้วย จึงต้องทำการ บริหารจัดการในส่วนที่ประชาชนมี ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในตำบล

ด้วยเหตุนี้การทำเรื่องที่จะนำมาบริหารจัดการในส่วนของการบริหารการพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จึงทำแผนยุทธศาสตร์ให้ความสำคัญ การบริหารภารกิจบ้านเมืองที่ดี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยในฐานะเป็นประชาชน ที่เห็นความสำคัญของการบริหารงานขององค์กรท้องถิ่นในตำบลกระสัง จึงสนใจที่ศึกษา เรื่องความคิดเห็นของประชาชน ในตำบลกระสัง เกี่ยวกับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น เพื่อจะทราบถึงระดับความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีต่อหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง ในเรื่องเกี่ยวกับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น ว่ามีความคิดเห็นในระดับใด ซึ่งยังไม่มีผู้การทำกรวิจัยในเรื่องเหล่านี้กับ องค์การบริหารส่วนตำบล กระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นสารสนเทศ ในการที่จะได้นำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการให้ข้อเสนอแนะการพัฒนา และปรับปรุงการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล กระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานด้านการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นสารสนเทศในนำไปปรับปรุงการการบริหารงานด้านการบริหารขององค์การ บริหารส่วนตำบลกระสัง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นทั่วประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีต่อการบริหารงานส่วนท้องถิ่น ตามมาตรฐานกลาง การบริหารงาน

ส่วนท้องถิ่นใน 4 ด้าน (โกวิท พวงงาม, 2550 ก: 161) ได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 8 หมู่บ้านรวมทั้งสิ้น 4,632 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan.; อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542:148-149) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน แล้วทำการสุ่มกระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่อาศัยอยู่ในตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีต่อการบริหารงานเพื่อให้เข้าใจความหมายศัพท์ต่างๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงให้นิยามศัพท์ดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ความเชื่อและค่านิยม ที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

2. การบริหารงาน หมายถึง กระบวนการวางแผน การจัดการองค์การตามหลักธรรมาภิบาล และการพัฒนาตามมาตรฐานกลางของการบริหารงานส่วนท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

2.1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์มีรายได้เพียงพอกับรายจ่ายและเหลือไว้ออมเพื่อเป็นการทำให้เศรษฐกิจของชุมชนมีการพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้น

2.2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง การทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านการกินอยู่และด้านการแก้ปัญหาในที่ทำกิน โดยปรับเปลี่ยนแก้ไข เพื่อคลี่คลายปัญหาต่างๆ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ โดยมุ่งหวังให้ประชาชน กินคืออยู่ดี

2.3. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วม

ร่วมของชุมชน ในการควบคุม และกำจัดมลภาวะ ที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิตมุ่งรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และสถานที่ต่างๆ ในเขตตำบล

2.4. ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง การจัดการทำการพัฒนาให้องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ทำการวางแผนงานเพื่อนำไปปฏิบัติให้เป็นไปตามการบริหารงานแบบมีหลักธรรมาภิบาล ใน 6 ด้านคือ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความมีประสิทธิภาพ

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอ สตึก จังหวัดบุรีรัมย์

4. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของส่วนตำบล กระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เกี่ยวกับระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ โดยขอนำเสนอ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย
3. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครอง
4. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
6. บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐานมาจาก ภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ดังนี้

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของมนุษย์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการเขียน การพูด หรือ การแสดงออกบางอย่าง เพื่อต้องการให้บุคคลอื่นรู้ว่าตนเองมีการตอบสนองอย่างไรใน สถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมเป็นตัวกำหนด

ชยากร เทชะบำรุง (2544: 6) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึง เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะ ของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

นพมาศ ชีรเวทิน (2539: 99) กล่าวว่าความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดง ออกมา โดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักถือว่าสิ่งที่มนุษย์ แสดงออกมานั้นเป็น สิ่งสะท้อนถึงความในใจด้วยเหตุนี้จึงนิยมกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อ

สิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือที่เรียกว่าการสำรวจประชามติ จึงอาจกล่าวได้ว่าการหั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการ ที่ใช้ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความคิดเห็นในปัจจุบัน

ศรีสมบุญ แยมกมล (2538: 47) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลถึงนั้น หรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

บุญเรียง ขจรศิลป์ และสำเนา ขจรศิลป์ (2531: 11-12) กล่าวว่าความคิดเห็นหมายถึงการแสดงออกทางวาจาของเจตคติ การที่บุคคลกล่าวว่าเขามีความเชื่อหรือความรู้สึกอย่างนั้น เป็นการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้น ดังนั้น การวัดความคิดเห็นของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของมนุษย์ โดยการแสดงออกทางวาจาหรือการเขียน เพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ต่อความรู้สึกหรือการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม พื้นฐานทางสังคมเป็นตัวกำหนด

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อมั่นและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผน นโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้เกิดการดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดความพอใจของผู้ร่วมงาน

เบสท์ (Best, 1977: 171; อ้างถึงใน อมรศักดิ์ โตรส. 2540: 7) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละ ของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไรก็ได้ สามารถทำตามความคิดเห็นเหล่านั้นได้ หรือการวางแผนนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัด ออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ ในการที่จะดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

โยธิน ศันสนยุทธ และคณะ (2524: 46; อ้างถึงใน ชยากร เทศะบำรุง. 2544: 7) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคม สะท้อนให้เห็นพฤติกรรม ของผู้กระทำว่าดีหรือไม่คืออย่างไร จากความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำได้ ทำการปรับปรุงพฤติกรรม ทักษะของผู้ถูกกระทำให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย เช่น กิจการค้าของบริษัทเอกชน โดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์ จะสอบถามความคิดเห็น ของผู้ชมต่อรายการ โทรทัศน์ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

สรุปความคิดเห็นมีความสำคัญต่อองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบาย การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานในการวางแผนนโยบายใดๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่และเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคม สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่ดี

ประเภทของความคิดเห็น

ประเภทความคิด เป็นคุณลักษณะที่น่าสนใจศึกษา เนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคล นอกจากสภาวะความพร้อม ที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์หนึ่งๆ แล้ว ซึ่งคุณลักษณะบางประการที่นักวิชาการให้ความเห็น หรือการแสดงความคิดเห็นของบุคคล สามารถแสดงออกได้ทั้งในเชิงบวก และเชิงลบขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น การศึกษา ทักษะคิด วัฒนธรรม ค่านิยม ประสบการณ์ เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้สามารถทำให้พฤติกรรมแสดงออกแตกต่างกัน

ธงชัย สันติวงษ์ (2539: 166 – 167) กล่าวว่า ความคิดก่อตัวเกิดขึ้นมา และเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากปัจจัยหลายประการบุคคลสามารถแสดงประเภทของความคิด ออกได้ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ความคิดทางเชิงบวก เป็น ทักษะคิด ที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึก หรืออารมณ์ จากสภาพจิตใจ ได้ตอบ ในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือ เรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนิน กิจการของ องค์กร อื่น ๆ เช่น กลุ่มชาวเกษตรกร ย่อมมีความคิดทางบวก หรือ มีความรู้สึกที่ดีต่อสหกรณ์การเกษตร และให้ความสนับสนุนร่วมมือด้วยการเข้าเป็นสมาชิก และร่วมในกิจกรรมต่างๆ อยู่เสมอ เป็นต้น
2. ความคิดทางลบ หรือ ไม่ดี คือ ความคิด ที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือ ไร้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัย รวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนิน กิจการขององค์กรและอื่นๆ เช่น พนักงาน เจ้าหน้าที่บางคน อาจมีทัศนคติเชิงลบต่อบริษัทก่อให้เกิดอคติขึ้นในจิตใจของเขา จนพยายามประพุดติ และปฏิบัติต่อต้านกฎระเบียบของบริษัทอยู่เสมอ
3. ประเภทที่สาม ซึ่งเป็นประเภทสุกท้าย คือ ความคิดที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อบุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กรและอื่นๆ โดยสิ้นเชิง เช่น นักศึกษาบางคนอาจมีความคิดนิ่งเฉยอย่างไม่มีความคิดเห็นต่อปัญหาได้เพียงเรื่องกฎระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบของนักศึกษา

ความคิดทั้ง 3 ประเภทนี้ บุคคลอาจจะมีเพียงประการเดียวหรือหลายประการก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมั่นคงในความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อหรือค่านิยมอื่นๆ ที่มีต่อบุคคล สิ่งของ การกระทำ หรือสถานการณ์

แรมเมอร์ (Remmer. 1954: 104; อ้างถึงใน สวณีย์ คงเพชรทิพย์. 2545: 8) กล่าวว่าความคิดเห็นมี 2 ประการด้วยกันคือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในการที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

สุชา จันทน์เอม (2545: 7) ได้แบ่งความคิดเห็นเป็น 2 ประเภท คือ

1. การคิด โดยไม่ต้องมีจุดหมาย (Undirected Thinking) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าความคิดต่อเนื่อง (Associative Thinking) การคิดแบบเชื่อมโยงเป็นความคิดที่ไม่มีจุดหมายเป็นอิสระจากการถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขภายนอก เช่น การฝัน การจินตนาการ การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง เป็นต้น

2. การคิดอย่างมีจุดหมาย (The Goal – Directed Thinking) เป็นการคิดที่มักมีบทสรุปหลังจากที่คิดเสร็จ หรือเมื่อต้องการหาคำตอบในวิถีทางที่สมเหตุสมผลในการแก้ไขปัญหา การคิดแบบนี้มีเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น การวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

สวณีย์ คงเพชรทิพย์ (2545:10) การคิด โดยตรงที่ใช้ในการแก้ปัญหา (Directed Thinking) เป็นการคิดหาเหตุผลและมีจุดหมาย แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. การคิดเชิงวิจารณ์ (Critical Thinking) เป็นการคิดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ว่าถูกหรือผิด โดยใช้เหตุผลประกอบซึ่งการให้เหตุผลนั้นมี 2 แบบคือ การคิดแบบอนุมาน (Deductive Thinking) เป็นการคิดหาเหตุผลในการหาคำตอบจากหลักเกณฑ์ที่มีอยู่ และ การคิดแบบอุปมาน (Inductive Thinking) เป็นการคิดหาเหตุผลในการสรุปหลักเกณฑ์จากข้อมูลที่สังเกตได้

2. การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) หมายถึงกระบวนการคิดการกระทำผลงานใหม่ๆ ที่มนุษย์คิดและประดิษฐ์ขึ้น โดยทั่วไปความคิดสร้างสรรค์จะเกิดขึ้นได้สองลักษณะคือ เกิดจากความคิดริเริ่มประดิษฐ์อะไรใหม่ๆ ที่ไม่เคยมีใครคิดมาก่อน และเกิดจากการคิดดัดแปลงสิ่งเดิมที่มีอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์แก่มนุษย์

สรุปประเภทความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคมสามารถแสดงออกได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของมนุษย์ โดยการแสดงออกทางวาจาหรือการเขียน เพื่อให้บุคคลอื่นรับรู้ต่อความรู้สึกหรือการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม พื้นฐานทางสังคมเป็นตัวกำหนดในการให้

รับรู้ถึงความนึกคิดของมนุษย์ในสังคม ดังนั้นความคิดมีอิทธิพลต่อความสร้างสรรค์ในการกระทำต่างๆ และปัจจัยเหล่านี้เป็นการแสดงต่อพฤติกรรมการทำงานต่างๆ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แม้เป็นเรื่องเดียวกันไม่จำเป็น ต้องเหมือนกันเสมอไป และอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล ที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

ถวิล ธาราโกชน (2526: 63; อ้างถึงใน เวชยันต์ จันทร์เพชร. 2549: 10) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็น ว่ามาจากปัจจัยหลายประการดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้ในการรับรู้ความคิดปกติหรือความบกพร่องของอวัยวะรับสัมผัส จะมีผลต่อความคิดเห็นที่ไม่ดีต่อบุคคลภายนอก
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองหรือการได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อสิ่งนั้น
3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อบุคคลเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็ก ได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย
4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตขึ้นย่อมต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานที่ความคิดเห็นเหมือนกันหรือต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย
5. สื่อสารมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรามากขึ้น สื่อเหล่านี้ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ออสแคมป์ (Oskamp. 1977: 119-133) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษนิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำ หรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆ โดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อน

น้ำส้มคั้นให้ดื่ม เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำส้มหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำส้มที่ดื่มเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆ จะได้รับการ อบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนอง ความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัย ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคม และอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็น และเจตคติต่างๆ จะได้รับการถ่ายทอด และมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนใน โรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆ ซึ่งทำให้เกิด ความคล้อยตามเป็น ไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่างๆ ที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆ เป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

การวัดความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นพฤติกรรมภายใน การวัดความคิดเห็นเป็นการวัดการแสดงออกของพฤติกรรมภายนอกที่บุคคลแสดงออก ซึ่งมีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงการวัดความคิดเห็นไว้ดังนี้

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2541: 10) ได้สรุปเกี่ยวกับเรื่องการวัดความคิดเห็นไว้ว่า มีอยู่หลายวิธี แต่ที่ใช้กันอยู่แพร่หลายมีอยู่ 4 วิธีคือ

1. วิธีของเธอร์ส โดเน เป็นการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาตร แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็นไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นสเกลที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2. วิธีกัตต์แมน เป็นวิธีวัดความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับความคิดเห็นสูง-ต่ำ เปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุด และแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

3. วิธีจำแนก เป็นวิธีวัดความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความตรงกันข้าม เช่น ดี เลว ขยัน ขี้เกียจ เป็นต้น

4. วิธีจัดแบบลิเคิร์ท เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่ายประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับ

ความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบไว้ให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบและให้คะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

ชอว์ และไรท์ (Shaw & Wright. 1976: 28-29; อ้างถึงใน ประเสริฐ ตายโถ. 2551: 12) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจากแรงงูใจ การรับรู้ แต่มีข้อแตกต่างกันอยู่ที่ประสบการณ์และปัจจัยอื่นๆ จึงมีวิธีวัดความคิดเห็นดังนี้

1. การฉายภาพ เป็นการวัดโดยการสร้างจินตนาการ โดยใช้ภาพเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมาและสามารถพิสูจน์ได้ว่า บุคคลมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ
  2. การสัมภาษณ์ เป็นการซักถามบุคคลให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งในอดีตปัจจุบันและอนาคต
  3. การส่งแบบสอบถาม เป็นการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลาและงบประมาณน้อยที่สุด โดยการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาแล้วให้ตอบกลับมา แต่มีข้อจำกัดว่าผู้ที่ถูกถามต้องอ่านออกเขียนได้
  4. การให้เล่าความรู้สึก เป็นการวัดโดยให้แต่ละบุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์และความสามารถออกมา
- ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ทั้งในด้านดีและไม่ดี ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคิดเห็น ได้แก่ อารมณ์ สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ พื้นฐานทางสังคม การวัดความคิดเห็นเป็นการให้บุคคลแสดงพฤติกรรมภายในออกมา เป็นพฤติกรรมภายในให้บุคคลอื่นได้รับรู้

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรูปแบบการปกครองที่เป็นพื้นฐานการพัฒนาประเทศ และการปกครองในระบบประชาธิปไตย และมีความสำคัญต่อการปกครอง และการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเป็นสถาบันที่ฝึกปฏิบัติการปกครองในระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมาย และทัศนะเกี่ยวกับ การปกครองท้องถิ่นไว้ ดังนี้

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

การปกครองส่วนท้องถิ่นไทยเป็นการจัดระเบียบการบริหารราชการ โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินกิจการต่างๆ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ และกำกับดูแลของรัฐบาล ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ ความหมายของ การปกครองส่วนท้องถิ่นไทยไว้ดังนี้

ลิขิต ชีรวะดิน (2544: 253) ให้ความหมายเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไทยไว้ว่า เป็นการมอบอำนาจให้คนในท้องถิ่น โดยมีอิสระในการปกครองตนเอง มีอำนาจในการบริหารท้องถิ่น มีงบประมาณเป็นของตนเอง และมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพนธ์ (2540: 174) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการปกครองชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยแยกตัวเป็นอิสระไปจากรัฐหรือประเทศ เป็นชุมชนที่มีสิทธิตามกฎหมาย และการจัดองค์การที่จำเป็น เพื่อออกข้อบัญญัติในการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นของตนเอง โดยอิสระปราศจากการควบคุมจากภายนอก

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2541: 33) กล่าวว่า การบริหารท้องถิ่นหมายถึง การที่รัฐบาลใน ส่วนกลางให้หรือกระจายอำนาจหน้าที่ด้านการบริหาร ไปให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งรวมทั้งให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการสาธารณะบางประการเพื่อชุมชนของตนเอง แต่ ความเป็นอิสระของหน่วยการบริหารท้องถิ่นจะมีไม่มากจนถึงขนาดที่เป็นอิสระ โดยไม่ขึ้นกับ รัฐบาลในส่วนกลาง ในเวลาเดียวกันเพื่อให้การบริหารท้องถิ่นดำเนินการไปได้ จึงจำเป็นต้องมีหน่วย การบริหารท้องถิ่นที่รับผิดชอบในการบริหารท้องถิ่น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน ส่วนรวมในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รศ.ดร. รัตนา เสริมวงศ์ (2546: 15) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง ประชาชนใน ท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง ตามที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาล ดำเนินการปกครอง ตนเองโดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็น ตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้ผู้บริหารท้องถิ่น ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น อย่างเป็นอิสระ ภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

จากแนวความคิดข้างต้นของนักวิชาการ ที่ได้ให้มุมมองไว้ค่อนข้างจะหลากหลาย แต่โดย สรุปลแล้วการปกครองท้องถิ่น เป็นองค์กรหนึ่งที่มีพื้นที่อาณาเขตของตนเอง มีประชากร รายได้ตามที่ หลักเกณฑ์กำหนด โดยมีอำนาจและมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ให้บริการ ในด้านต่างๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่จะมีส่วนร่วมในการ บริหารปกครองตนเอง เช่น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ปัญหาในชุมชน หรือการมีส่วนร่วมใน การบริหารและปกครองตนเอง โดยผ่านตัวแทนที่มา จากการเลือกตั้ง แต่ในความเป็นอิสระต้องอยู่ ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญ และยังคงมีรัฐบาลกลาง กำกับดูแล

หลักการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

หน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทยกำหนดออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วน จังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา หน่วยการปกครอง ท้องถิ่นต่างๆ เหล่านี้จะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจ

ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการปฏิบัติหน้าที่ ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไป ไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครอง ท้องถิ่นนั้นก็กลายเป็น รัฐอธิปไตยซึ่งอาจเป็นผลเสีย ต่อความมั่นคงของรัฐ อำนาจของท้องถิ่นมี ขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะความเจริญ และความสามารถของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เป็นสำคัญ และหน่วยการปกครองจะต้องมี สิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการปกครองตนเอง โดย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ (ชเนศวร์ เจริญเมือง. 2542: 38)

1. มีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการบริการตาม หน้าที่ และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ

2. สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น เช่น การกำหนดงบประมาณเพื่อ บริหารกิจการ ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ

หลักการปกครองท้องถิ่นไทย เป็น หลักการปกครองที่ให้ท้องถิ่นมีความอิสระใน การปกครองท้องถิ่นตนเอง เพื่อสนองตอบต่อความต้องการ ของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง ได้อย่าง ความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ แต่อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดเอาไว้ ดังนั้นหลัก การ ปกครองท้องถิ่น ไทย จึงเป็นการปกครองที่มาจากประชาชนในท้องถิ่นเลือกผู้นำขึ้นมา เพื่อปกครอง และบริหารงานตรงต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตนเอง

ลักษณะสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย เป็นการบริหาร โดยประชาชนในท้องถิ่นในอาณา-บริเวณ พื้นที่หนึ่ง โดยรัฐบาลมอบอำนาจให้ดำเนินกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น ซึ่งมีบุคลากรและ งบประมาณเป็นของตนเอง ซึ่งมีนักวิชาการ ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น ไทยไว้ดังนี้

อลงกรณ์ อรรคแสง (2547: 7) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นไทยว่า มี องค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. เป็นองค์กรชุมชนที่มีขอบเขตพื้นที่ปกครองที่กำหนดไว้แน่นอน
2. มีสถานภาพเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมาย
3. มีอิสระในการดำเนินกิจกรรมและสามารถใช้ดุลยพินิจของตนเอง ในการวินิจฉัย และกำหนดนโยบายภายใต้การควบคุมของรัฐ
4. มีการจัดองค์กรเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายผู้บริหารท้องถิ่น และฝ่ายสภาท้องถิ่น
5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง โดยการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภา ท้องถิ่น การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและติดตาม ตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น

กล่าวโดยสรุป การปกครองท้องถิ่นไทยประกอบด้วย การเป็นองค์กรในชุมชนที่จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมายส่วนกลาง มีขอบเขตพื้นที่ปกครองที่กำหนดไว้แน่นอน มีสถานภาพเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมาย มีอิสระในการดำเนินกิจกรรมทั้งในด้านการคลัง การจัดเก็บภาษี การหารายได้ ตามที่กฎหมายกำหนด การจัดทำงบประมาณด้วยตนเอง รวมถึงการกำหนดนโยบายภายใต้การควบคุมของรัฐ และมีการแบ่งองค์กรเป็น 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายผู้บริหารท้องถิ่นและฝ่ายสภาท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม และติดตามตรวจสอบการทำงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจปกครอง

จารุพงศ์ พลเดช และคณะ(2540: 11) ได้กล่าวว่าการกระจายอำนาจเป็น หลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยมีหลักการที่สำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการเอง โดยอิสระพอสมควรภายใต้ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิด การจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น องค์กรบริหารส่วนตำบลถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ตามแนวความคิดของหลักการกระจายอำนาจปกครอง

ความหมายของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ เป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไป สู่ท้องถิ่นให้ท้องถิ่นสามารถ ดำเนินการได้ตรงตาม กับเป้าหมาย หรือตอบสนองความความต้องการ ของชุมชนตนเอง เพื่อให้มีการดำเนินการอำนาจหน้าที่ไปทั่วถึงและรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำให้ชุมชนชนบท มีความเป็นอิสระในการ ปฏิบัติงานตามหน้าที่เพื่อสนองตอบความต้องการชุมชน โดยแท้จริง บราว (Brown, 1994:119-121; อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคนอื่นๆ. 2541: 5)

การถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและการตัดสินใจจากส่วนกลาง หรือศูนย์รวมอำนาจไปสู่ส่วนต่างๆ ขององค์กร โดยให้ทุกส่วนขององค์กรได้มีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ การกระจายอำนาจ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของอำนาจ และการควบคุมจากศูนย์กลาง ไปยังส่วนปลาย เป็นการปรับเปลี่ยนอำนาจ และความรับผิดชอบจากส่วนกลาง ไปยังกลุ่มวิชาชีพ ในชุมชน

การกระจายอำนาจเป็นการแบ่งภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการดำเนินการต่างๆ ให้กับองค์กรหรือบุคคลที่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์นั้นๆ ซึ่งมีนักวิชาการ ได้ให้ ความหมายของ การกระจายอำนาจไว้หลายประการ

การกระจายอำนาจแบ่งความหมายออกได้ 2 ความหมาย คือ

การกระจายอำนาจการปกครองเป็นการแบ่งภารกิจของรัฐบาลส่วนกลางให้กับส่วนภูมิภาคมีการปกครองตนเองในท้องถิ่น เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจ และหน้าที่ที่ตอบสนอง

ประชาชนในท้องถิ่นตนเอง ได้อย่างตรงอย่างอิสระ และตรงต่อความต้องการของประชาชน แบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ 2541:46-47)

1. เป็นการเพิ่มอำนาจของประชาชนในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบผู้ใช้อำนาจ อันเป็นหัวใจ ถ้าหากว่าประชาชนไม่มีอำนาจในการควบคุม กำกับและตรวจสอบผู้ใช้อำนาจ หมายถึงหน่วยงานต่างๆ ที่ใช้อำนาจ ไม่อยู่ในการควบคุม กำกับ และตรวจสอบของประชาชน เราไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการกระจายอำนาจ จะยังอยู่ในขั้นของการแบ่งอำนาจเท่านั้น

2. เพื่อให้มีระบบการทำงานในการบริหารประเทศมุ่งไปสู่ท้องถิ่นต่างๆ มีอำนาจในการจัดการดูแลกิจการหลายๆด้านของตนเอง โดยไม่อยู่ที่ศูนย์รวมอำนาจกับรัฐบาลกลางอย่างเดียว แต่เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ให้กิจการ ที่ท้องถิ่นมีสิทธิจัดการดูแล ได้แก่ ระบบสาธารณสุข ปลูก การศึกษาและศิลปวัฒนธรรม การดูแลชีวิตทรัพย์สิน และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ส่วนกิจการใหญ่ๆ 2 อย่าง ที่รัฐบาลกลาง ควบคุมไว้อย่างเด็ดขาด คือ การทหารและการต่างประเทศ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2541:46-47) กล่าวถึงการกระจายอำนาจการปกครองมีความสำคัญในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งแยกกล่าวความหมายของการกระจายอำนาจในประเด็นใหญ่ๆ 2 ประการ คือ

1. การกระจายอำนาจตามอาณาเขต หมายถึง การมอบอำนาจ ไปให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณะภายในเขตท้องถิ่น แต่ละท้องถิ่นมีอิสระบางประการในการปกครองตนเอง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

2. การกระจายอำนาจตามกิจการ หมายถึง การมอบอำนาจให้องค์การสาธารณะจัดกิจการประเภทใดประเภทหนึ่ง เพื่อให้มีอิสระใน การดำเนินงานให้เหมาะสมกับเทคนิคของงาน เช่น การไฟฟ้า การประปา และการโทรศัพท์ เป็นต้น

ธงชัย สันติวงษ์ (2540:293) ได้ให้ความหมายการกระจายอำนาจทางการบริหารว่า หมายถึง ความพยายามที่จะมอบหมายอำนาจหน้าที่ทั้งหมด ไปยังผู้บริหารในระดับต่างๆ ที่อยู่รองลงมาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ยกเว้นแต่อำนาจหน้าที่บางอย่าง ซึ่งจำเป็นจะต้องสงวน ไว้ที่ส่วนกลาง

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539: 22) ได้ให้ความหมายของหลักการกระจายอำนาจปกครอง ว่า เป็นวิธีที่รัฐมอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่น ที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วย การบริหารราชการส่วนกลาง ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง โดยอิสระตามสมควรไม่ต้องขึ้น อยู่ในการบังคับบัญชา เพียงแต่ขึ้นอยู่กัหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินการ อยู่ในท้องถิ่นหรือองค์กรอันมิใช่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วย การบริหารราชการส่วนกลางรับ ไปดำเนินการเอง

หลักการกระจายอำนาจ

หลักการกระจายอำนาจควรมีการกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบ นโยบายการดำเนินการ งบประมาณ ตลอดจนกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสม ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึง หลักการกระจายอำนาจไว้ดังนี้

จารุพงศ์ พลเดช และคณะ (2540: 12-13) ได้กล่าวถึงหลักการกระจายอำนาจต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการคือ

1. มีความเป็นนิติบุคคล การกระจายอำนาจปกครองนั้นจะต้องมีองค์การเป็นนิติบุคคลต่างหากจากองค์การของรัฐบาลกลาง การมีองค์การเป็นนิติบุคคลต่างหากนี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน องค์การเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง
2. มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจปกครอง เพราะหากองค์การนั้น ไม่มีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์การเช่นนี้ ก็จะมีลักษณะไม่คิดไปจากหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทน ของรัฐบาลกลางที่ประจำอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมิอำนาจอิสระในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้แต่อำนาจอิสระขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมิพอสสมควร ไม่น่าจนเกินไป จนทำให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อเอกภาพ และอธิปไตยของประเทศหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมิใช่สถาบันการเมือง ที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง หากแต่ควรมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้ และมีองค์การที่จำเป็นสำหรับทำหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติ และบริหารกิจการอันเป็นหน้าที่ ของคนเท่านั้น
3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและเจ้าหน้าที่นิติบัญญัติ การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนนั้น อาจจะทำให้หลายระดับแล้วแต่ความสามารถ และความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เช่น อาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่น เฉพาะการ ไปใช้สิทธิออกเสียงตั้งตัวแทน ของคนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่างๆ ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกครองท้องถิ่นมากกว่านั้น ถึงกับสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชน เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้ามามีบทบาทใน การดำเนินกิจกรรม อันเป็นหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจจะทำได้
4. มีงบประมาณเป็นของตนเอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเอง รวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วย การให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจใน การจัดเก็บและบริหารรายได้ด้วยตนเองนี้ เป็นการมอบอำนาจการ

ตัดสินใจ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงาน การจัดเก็บรายได้ การบริหาร และการบริหารประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ ของหลักการกระจายอำนาจที่กล่าวมานี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบครบทั้ง 4 ประการ และสามารถปฏิบัติงาน โดยปราศจากการถูกควบคุม หรือถูกแทรกแซงจากหน่วยงาน ในระดับที่สูงกว่า ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคแล้ว ย่อมจะเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นของตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับส่วนประกอบอื่นๆ

ลักษณะสำคัญของหลักการกระจายอำนาจปกครอง

การกระจายอำนาจปกครอง เป็นการมอบอำนาจการปกครองจากการปกครองส่วนกลาง การปกครองส่วนภูมิภาค ไปยังการปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล ซึ่งมี นักวิชาการ ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของหลักการกระจายอำนาจไว้ดังนี้

- ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2539: 22) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการกระจายอำนาจไว้ดังนี้
1. มีการจัดตั้งองค์กรขึ้นเป็นนิติบุคคลเพิ่มขึ้นจากส่วนกลาง
  2. มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อเปิด โอกาส ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง
  3. มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเองได้ตามสมควรคือ มีอำนาจวินิจฉัยและ ดำเนินการได้เองด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง
  4. มีงบประมาณรายได้เป็นของท้องถิ่นตลอดจนเงินอุดหนุน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน การดำเนินกิจการต่างๆ
  5. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานที่เป็นของท้องถิ่นของตนเอง การกระจายอำนาจปกครองนั้น จะต้องมีเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานของตนเองเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด เจ้าหน้าที่เหล่านี้มิได้ขึ้นใน สังกัดกระทรวง ทบวง ในส่วนกลาง โดยตรง แต่เป็นเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่งนั้นนั่นเอง
- จากหลักการกระจายอำนาจจะเห็นได้ว่า รัฐ ได้มอบอำนาจทั้งทางด้านการบริหารและ การปกครองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปดำเนินการในการปกครองตนเองโดยมีความเป็น อิสระพอสมควร มีงบประมาณ และรายได้รวมทั้งจะต้องมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเองเป็น ส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มีการแต่งตั้งสภาท้องถิ่น เพื่อให้มีการบริหารงานท้องถิ่นของตนเอง โดย ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการดูแล และปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตาม กฎหมายของประเทศ ที่กำหนดไว้

แนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ การที่รัฐบาลมอบความรับผิดชอบให้บริการสาธารณะของรัฐแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

โกวิทช์ พวงงาม (2550 ข: 42) ได้ให้แนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสาระสำคัญดังนี้

1. การเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการการบริหารงานบุคคล และการเงินการคลังของตนเอง
2. การบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น รัฐกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตัดสินใจในกิจกรรมมากขึ้น เพียงแต่กำกับควบคุมดูแลให้การสนับสนุนส่งเสริมด้านเทคนิควิชาการ และตรวจสอบติดตามประเมินผล
3. การมีประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดการให้บริการสาธารณะให้ดีขึ้นกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน มีความโปร่งใส และมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แนวคิดการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณของตนเอง โดยมีอำนาจการจัดเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเอง ตามระบบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นจึงเป็นการปกครองโดยประชาชน แต่เนื่องจาก ประชาชนไม่สามารถดำเนินการปกครองได้ด้วยตนเอง จึงมอบอำนาจให้สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งดำเนินการบริหารงานแทนประชาชนในท้องถิ่น

เป้าหมายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นการถ่ายโอนภารกิจและการบริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ภายใต้ระยะเวลาที่กำหนด

สัมพันธ์ เศรษฐอริก และคณะ (2546: 3-4) ได้กล่าวถึงการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ดังนี้

1. ให้มีการถ่ายโอนภารกิจในการจัดการบริการสาธารณะของรัฐ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใน 4-10 ปี
2. กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุนและรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รัฐบาลภายในปีพุทธศักราช 2544 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 และภายในไม่เกินปีพุทธศักราช 2549 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35

3. การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี เกี่ยวกับการจัดการบริการสาธารณะให้จัดสรรเงินอุดหนุนให้ตามความจำเป็น และความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. จัดระบบการถ่ายโอนบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐ
5. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจ การกระจายอำนาจการปกครองเป็นการมอบอำนาจการบริหารกิจการสาธารณะ ของรัฐบาลแก่องค์กรอื่น ภายใต้ข้อบังคับของกฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหนึ่ง ที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาล ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจาย อำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีวิวัฒนาการมาจากสภาตำบล เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชนให้มากขึ้น จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) ซึ่งได้บัญญัติให้ยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้ ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 150,000 บาท โดยไม่รวมเงินอุดหนุน เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล โดยทำเป็นประกาศกระทรวงมหาดไทย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น (สนิท จรอนันต์. 2549: 63)

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลใหม่ เกิดขึ้นจากการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 หมวดว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงไป โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิท พวงงาม. 2550 ก: 156-161) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน ในกรณีเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 6 คน ในกรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 2 หมู่บ้าน ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละ 3 คน เขตเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคือเขตหมู่บ้าน สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาองค์การ

บริหารส่วนตำบล 1 คน รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ประธาน และรองประธานดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภา หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีวาระ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

2. นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรฝ่ายบริหาร เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองกิจการบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกิน 2 คน และนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองกิจการบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ร่างแผนการพัฒนาในด้านต่างของตำบล ตามแผนงาน โครงการ และงบประมาณ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งให้สิทธิต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

โกวิทย์ พวงงาม (2550 ข: 159) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานการบริหารให้เป็นไปตามนโยบาย และแผนพัฒนาตำบลตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

อำนาจหน้าที่ของนายกองกิจการบริหารส่วนตำบล

นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่บริการกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามมติข้อบังคับแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล และปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่กฎหมายกำหนด และมีหน้าที่บริหารการบริการสาธารณะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ในท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม (2550 ก: 161) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีอำนาจหน้าที่ ในการควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โครงการและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่บริหารกิจการ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลและปฏิบัติหน้าที่ อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

แนวคิดเกี่ยวกับระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการของท้องถิ่น เพื่อปฏิบัติงานตามหน้าที่สนองตอบ ต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ให้ตรงตามความเหมาะสมของท้องถิ่นนั้นๆ

ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (2543: 4) กล่าวถึงการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคล ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ว่า นับแต่ปีพ.ศ. 2542 เป็นต้นมา รัฐบาล โดยกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่ชัดเจนในการที่จะกระจายอำนาจ ทางการบริหารงานบุคคลให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปรับระบบ และองค์กรในการบริหารงานบุคคลของท้องถิ่น ให้มีเอกภาพและเป็นองค์กรร่วมระหว่างรัฐท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการออกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ออกมาบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2542 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องรับ กับรัฐธรรมนูญปี

พุทธศักราช 2540 มาตรา 288 และนโยบายของรัฐบาลในการโอนบุคลากรระหว่างท้องถิ่นกับท้องถิ่น และส่วนกลางกับท้องถิ่น ให้นักงานของท้องถิ่นทราบ อนาคตของตนเอง และมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบล มีองค์กรทำหน้าที่บริหารงานบุคคล เป็นของตนเองเรียกว่า “คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล” และมี “คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลของจังหวัด” เพื่อทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับ องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น

การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย โครงสร้างทั้งฝ่ายการเมือง และโครงสร้างทางการบริหารของงานประจำ ซึ่งจะต้องมีพนักงานปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงาน ดังนั้นการบริหารงานบุคคลของพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการบริหารงานบุคคล ขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงขอนำหลัก และวิธีการบริหารงานบุคคลของ องค์การบริหารส่วนตำบลมาอธิบาย ดังนี้ (ธานี ศักดิ์เศรษฐ์. 2543: 4)

1. องค์กรกลางเรียกว่า “คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล” ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลทั้งประเทศ คณะกรรมการประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง และอธิบดีกรมการปกครอง เป็นกรรมการ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คนเป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 คนเป็นกรรมการ มีรองอธิบดีกรมการปกครองเป็นเลขานุการ

2. องค์การบริหารงานบุคคลระดับจังหวัดเรียกว่า “คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลของจังหวัด” ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดนั้นๆ ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธาน นายอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการ ประจำจังหวัดนั้นจำนวน 8 คนเป็นกรรมการ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 9 คน เป็นกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากประชาชนจำนวน 9 คนเป็นกรรมการ มีข้าราชการ หรือพนักงานส่วนตำบล 1 คนเป็นเลขานุการ

มาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ ในการบริหารงานบุคคลตาม ความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. 2542 กำหนดให้คณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรฐาน

การบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ ให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2544 ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้ (ธานี ศักดิ์เศรษฐ์. 2543: 8)

1. การกำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ กำหนดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและการกำหนดตำแหน่ง โดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และ ปริมาณงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ภายใต้กรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลาง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด ซึ่งแผนอัตรากำลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นไปตามกรอบมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น กำหนด

2. โครงสร้างอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น การจัดโครงสร้างอัตรา เงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงหน้าที่ความ รับผิดชอบ คุณภาพปริมาณและความยากง่ายของงานในแต่ละตำแหน่ง ให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมแก่ รายได้และการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหากองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการการจ่ายเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่นและเงินค่าจ้าง ได้ต่ำกว่าที่กำหนดในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 สามารถจัดประโยชน์ตอบแทนอื่น แก่พนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นพิเศษอีกก็ได้ ทั้งนี้ต้องให้ เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไป ที่คณะกรรมการกลางข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด

3. การสรรหามูลค่า การสรรหามูลค่าเข้ารับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้วิธีการสอบ แข่งขัน หรือการคัดเลือก โดยดำเนินการในรูปคณะกรรมการ และคำนึงถึงความเป็น ธรรมและความเสมอภาค ให้โอกาสแก่บุคคลที่มีสิทธิอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อให้ ได้ผู้ที่มีความรู้ เหมาะสมกับตำแหน่งตามวัตถุประสงค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง พนักงานส่วนท้องถิ่นตำแหน่งใด ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง รวมทั้งให้พิจารณาถึงคุณลักษณะความจำเป็นอื่นที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้น ตาม ลักษณะงานของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการและการเลื่อน ขึ้นเงินเดือนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทศนคติ ความประพฤติ คุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเป็นการเสริมสร้าง และพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และ ปฏิบัติตนของพนักงานส่วนท้องถิ่น ตามมาตรฐานทั่วไปที่คณะกรรมการกลางข้าราชการ หรือ พนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด หากพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใดปฏิบัติตนเหมาะสม กับการเป็นพนักงาน ส่วนท้องถิ่น และปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในระดับอัน เป็นที่พอใจของทาง

ราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ
รางวัล ประโยชน์ตอบแทนอื่น หรือการ ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี ตามมาตรฐานทั่วไปที่
คณะกรรมการกลางข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกำหนด

๑๖๖

352.14

ระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคล
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์การบริหารส่วน
ตำบลที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีอิสระในการบริหารงานบุคคลตามความ
ต้องการ และความเหมาะสมของท้องถิ่น การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้
การกำกับดูแล ของคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล และคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลของ
จังหวัด เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามมาตรฐานกลาง
การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

2/6290

ภ. 1
255.4

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานองค์การปกครองท้องถิ่น

การบริหารองค์การการปกครองท้องถิ่น มีความสำคัญอย่างมาก เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
ความเจริญก้าวหน้าขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ความรู้ ความสามารถเรื่องการบริหารองค์การ
ส่วนท้องถิ่นจะช่วยให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สามารถช่วยให้การดำเนินการได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ที่ตั้งไว้ ถูกต้องเหมาะสม และการบริหาร ไม่ใช่เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการวางแผน นโยบาย และ
ตัดสินใจ เพื่อให้ได้รับความสำเร็จเท่านั้น แต่เป็นการเกี่ยวข้องกับการใช้บุคลากร วัสดุ อย่างมี
ประสิทธิภาพด้วย (กิติมา ปรีดีดิลก. 2539: 3) ได้กล่าวว่า “การบริหารหรือการจัดการจะมีขึ้นในทุก
แห่งขององค์กรนั้นๆ และสิ่งที่ก่อให้เกิดความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น คือ คุณภาพ
ของการบริหารหรือการจัดการที่มีประสิทธิภาพ” องค์กรส่วนมากที่ประสบกับความล้มเหลวจะมี
สาเหตุสืบเนื่องมาจากการขาดประสิทธิภาพในการทำงาน และการบริหารที่ไม่มีประสิทธิภาพแทบ
ทั้งสิ้น

ความหมายการบริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

การบริหารนั้นเกิดขึ้นเมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานสนองความต้องการอย่าง
ใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เมื่อมีการทำงานร่วมกันเพื่อจุดหมายเดียวกันย่อมมีการบริหาร ดังนั้น
การบริหารย่อมมีควบคู่กับสังคม เพราะมนุษย์ต้องการอยู่ร่วมกัน เพราะเป็นลักษณะธรรมชาติของ
มนุษย์ที่มีลักษณะเป็นสัตว์สังคม (Social Animal) การอยู่รวมกันเป็นกลุ่มนั้น อาจมีชื่อเรียกกลุ่มต่างๆ
กัน เช่น ประเทศ โรงเรียน วัด ชุมชน โรงงาน เป็นต้น ซึ่งอาจจะเรียกชื่อเป็นอย่างเดียวกันได้
ว่าเป็น องค์กร (Organization) ซึ่งเป็นศูนย์รวมของคนและกิจกรรม นับว่าการบริหารเป็นหัวใจสำคัญ
ต่อการส่งผลถึงความสำเร็จของงาน เนื่องจากการบริหารเป็นกระบวนการที่ต้องนำองค์กรให้ไปสู่

เป้าหมายที่กำหนดไว้ การบริหารงานนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันไปตามแนวความคิดของแต่ละบุคคล ซึ่งได้นำมาเสนอ ดังนี้ (อุทัย หิรัญโค. 2540: 2)

การบริหารไว้ว่า การบริหารมีหลายลักษณะคือ ลักษณะที่เป็นวิชาการลักษณะที่เป็นกิจกรรม ในลักษณะที่เป็นวิชาการนั้นมีผู้เข้าใจว่าเป็นศาสตร์หรือศิลป์ที่ยังไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้แน่ชัด เพราะเป็น ไปได้ทั้งสองอย่างตามความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย ในลักษณะที่เป็นกิจกรรม หมายถึง การปฏิบัติของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหมายถึง การกระทำต่างๆ ของบุคคลหลายคนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ประสงค์ บุคคลที่เข้ามาทำงานนั้นมีความสัมพันธ์กันทางสังคมด้วย

เจริญผล สุวรรณโชติ (2542: 260) ซึ่งได้ให้ความหมายของการบริหารว่า คืองานหรือกิจกรรมที่ทำให้องค์การสามารถผลิตตามความมุ่งหมายขององค์การออกมาให้มีคุณภาพและปริมาณที่ดีที่สุด เพื่อให้้องค์การนั้นเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือองค์การอื่นๆ ว่าเป็น้องค์การที่ดำเนินงานตามเป้าหมายได้อย่างแท้จริง จนทำให้งานนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2543: 21-23) กล่าวถึง ความหมายของการบริหารว่าหมายถึง การตัดสินใจดำเนินการที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่ได้มีการวิเคราะห์และประเมินจุดอ่อน จุดแข็งขององค์กรไว้ล่วงหน้า ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อจำกัดที่มีอยู่ ทั้งด้านบุคลากร การเงิน เทคโนโลยี และ โครงสร้างอื่นๆ เพื่อนำองค์กรให้ไปสู่ทิศทางที่เป็นไปได้ โดยสรุปตามนัยความหมายของการบริหารดังกล่าวแล้วนั้น การบริหารเป็นกระบวนการหนึ่งของสังคมของกลุ่มบุคคลที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อให้หน่วยงานหรือองค์กรบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยต้องอาศัยปัจจัยต่างๆ คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ การจัดการ และเทคโนโลยี ตลอดจนวิธีการต่างๆ มาเป็นเครื่องมือในการบริหารให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งสามารถแยกออกเป็นลักษณะที่สำคัญ 4 ประการคือ

1. เป็นกิจกรรมของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
2. กลุ่มบุคคลร่วมมือกันทำกิจกรรม
3. ทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน
4. ทำกิจกรรมโดยใช้กระบวนการและทรัพยากรที่เหมาะสม

เมื่อเชื่อมโยงความหมายของการบริหารมาสู่การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงกล่าวได้ว่า ความสามารถของผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

ความสำคัญการบริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

ในบรรดากิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในองค์การเพื่อช่วยให้งานดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพและผู้ร่วมงานปฏิบัติงาน ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้น เป็นเรื่องของการ

บริหารหรือการจัดการในองค์กรซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ที่จะต้องรับผิดชอบและทำให้งานดำเนินไปตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตามผู้บริหารจะไม่สามารถบริหารได้ดีพร้อมสมความมุ่งหมายขององค์กร หากไม่มีความเข้าใจในหน้าที่การงาน ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ความสำคัญของการบริหารนั้น ได้มีผู้ให้ความสำคัญไว้ตามแนวความคิดของแต่ละคนดังนี้

พนัส หันนาคินท์ (2542: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารไว้ว่า ในการดำเนินกิจการใดก็ตามจะดำเนินไปด้วยดีต้องมีผู้ที่กระทำไปให้ถึงเป้าหมาย โดยถูกต้องรวดเร็วเปรียบเสมือนการเดินทางเรือก็ต้องมีคนคอยดูแลองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เรือเคลื่อนไปได้ การบริหารจัดการในองค์กรจะขับเคลื่อนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพอย่างแท้จริงได้ ต้องมีการบริหารจัดการให้งานมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนในองค์ประกอบของกระบวนการบริหารหน่วยงานหรือองค์กร ที่สำคัญต้องมีสิ่งต่อไปนี้มาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ซึ่งได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดหน่วยงาน (Organizing) การบริหารบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การควบคุม (Controlling) เป็นต้น ในทางปฏิบัติหน้าที่บางอย่างต้องใช้ศิลปะเข้าช่วยมาก จึงจะทำให้บรรลุผลสำเร็จตามความต้องการได้

วิลเลียม (William 1953: อ้างถึงใน สุทธิ สุธธิสมบูรณ์ และสมาน ริงสิโยกฤษฎ์. 2537: 6-7) ได้กล่าวว่า “หากปราศจากองค์การบริหารแล้วสังคมก็จะมี ไม่มี หากปราศจากสังคมแล้วมนุษย์ก็ไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้” มนุษย์เป็นสัตว์สังคมเมื่อมาอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม มีหัวหน้าปกครอง มีการแบ่งหน้าที่ตามลักษณะงานตามความรู้ความสามารถ ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่และเผ่าเดียวกัน สังคมขยายตัวมีความซับซ้อน มนุษย์ก็เริ่มสร้างระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับขึ้นมาใช้ในกลุ่มหรือเผ่าของตน เพื่อมุ่งหวังให้เป็นบรรทัดฐานในการใช้ชีวิตในสังคมของตน ให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขไม่แก่งแย่งชิงเด่นกัน เกิดการรักเอาเปรียบในสังคมหรือกลุ่มนั้นๆ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงกล่าวได้ว่า การบริหารมีความสำคัญต่อองค์กรอย่างยิ่งใหญ่ และเกิดเป็นแนวความเชื่อพื้นฐาน ซึ่งถือปฏิบัติสืบต่อกันมาคือ การบริหารมีส่วนช่วยในเรื่องต่างๆ เช่น ช่วยจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรจัดแบ่งงานกันทำ ปรับปรุงขยายองค์การ กิจกรรมทุกอย่างเป็นไปด้วยดีย่อมต้องมีการบริหารกิจกรรมจึงช่วยให้งานมีประสิทธิภาพ

หลักการการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหา และสนองตอบความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น ได้อย่างแท้จริงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องได้รับรองตามกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความเป็นเอกเทศ และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานของตนเองอย่างกว้างขวาง

หลักการเกี่ยวกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยประชาธิปไตยมีสาระสำคัญพอสรุปได้ (อมร รักษาาศย์, 2543: 204-210)

1. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของประชาชนเพื่อประชาชน

1.1. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของประชาชนในท้องถิ่นประชาชนในท้องถิ่นเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนจึงเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมเป็นเจ้าขององค์การส่วนท้องถิ่นด้วย ประชาชนจึงกำหนดว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีลักษณะอย่างไร ใหญ่เล็กแค่ไหน มีอำนาจหน้าที่มากน้อยเพียงใดมีรูปแบบโครงสร้างอย่างไร

1.2. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเองตามอุดมการณ์ประชาธิปไตย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการปกครองโดยประชาชน แต่เนื่องจากประชาชนไม่สามารถดำเนินการปกครองได้ด้วยตนเอง จึงมอบอำนาจให้สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นทำหน้าที่บริหารแทน โดยการเลือกตั้งจากประชาชน

1.3. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรเพื่อประชาชน เป้าหมายหลักขององค์การปกครองและการบริหารส่วนท้องถิ่น คือ การสนองเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นในการแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก

2. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล

2.1 มีอำนาจตามกฎหมาย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งโดยมีกฎหมายรับรองตามกฎหมายของประเทศ มีอำนาจในการถือสิทธิและใช้สิทธิตามกฎหมาย เช่น การเป็นเจ้าของที่ดิน การซื้อ การจ้าง อำนาจในการเก็บภาษีอากร การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

2.2 มีความอิสระในการบริหารกิจการของตนเอง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ มีความเป็นเอกเทศแตกต่างหากจากรัฐบาลกลาง มีงบประมาณของตนเอง มีบุคลากรของตนเอง สามารถใช้ดุลพินิจของตนเองในการกำหนดคน โยบาย แก้ไขปัญหาต่างๆ ได้เอง

องค์ประกอบกระบวนการบริหารขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

มีนักวิชาการทางด้านบริหารหลายท่าน ได้ให้ความหมายของกระบวนการในการบริหารหรือจัดการไว้แตกต่างกันไปตามแต่ละความคิดและแนวทางการศึกษา ซึ่งท่านเหล่านั้นคิดว่าน่าจะเป็นไปได้และเป็นองค์ประกอบในการบริหารหรือการจัดการ ซึ่งผู้บริหารจะละเลยเสียมิได้ แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารมีกล่าวไว้แตกต่างกัน ดังนี้

แนวความคิดของ กลูลิคและเออร์วิค (Gulick & Urwick, 1937: 31-32; อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541: 27) เห็นว่ากระบวนการบริหารมี 7 ประการ ดังนี้ รายละเอียดดังนี้คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การจัดงาน โครงการและแผนปฏิบัติการรวมทั้งวิธีการปฏิบัติงานล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. การจัดหน่วยงาน (Organizing) หมายถึง การกำหนด โครงสร้างการสร้างอำนาจหน้าที่ การแบ่งส่วนงานและการจัดสายงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. การจัดวางตัวบุคคล (Staffing) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคคล ได้แก่ การจัด อัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากรและการเสริมสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี
4. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุม บังคับบัญชา และการควบคุมการปฏิบัติงานในหน้าที่ ผู้บริหารเป็นหัวหน้าหน่วยงาน
5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานกิจกรรมด้านต่างๆ ของหน่วยงานเพื่อให้เกิดมีความร่วมมือประสานงานที่ดี และดำเนิน ไปสู่จุดหมายปลายทางเดียวกัน
6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานเพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงาน ได้ทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าของกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ
7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการจัดทำบัญชีการใช้ จ่ายเงินและการควบคุมตรวจสอบทางการเงินและทรัพย์สิน

จากแนวความคิดที่กล่าวมาจะเห็นว่าทุกแนวความคิดมีความเห็นพ้องกันเป็นส่วนใหญ่ว่า กระบวนการบริหารอย่างน้อยจำเป็นต้องมีองค์ประกอบในเรื่องของการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้ามาทำงาน การอำนวยการ การประสาน และการควบคุมงาน นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องมี องค์ประกอบอื่นๆ เช่น ความคิดริเริ่ม เป็นต้น เข้ามาเป็นส่วนประกอบด้วยทั้งนี้แล้วแต่ดุลยพินิจของ ผู้บริหารที่จะพิจารณานำไปใช้ ว่ากระบวนการบริหารและการพัฒนาอย่างไรที่จะต้องใช้กับ การบริหารในสถานการณ์นั้นๆ

องค์ประกอบตามลักษณะงานของกระบวนการวางแผนพัฒนา เพื่อจะให้ครอบคลุมทุกเรื่อง ของการวางแผนพัฒนา คือ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ได้กำหนดองค์การในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ สรุปได้ดังนี้ (องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. 2546: 18)

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาของ ท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนา จังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ การผังเมือง ตลอดจนให้คำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำ ร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด
3. คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำหนดกรอบ ทิศทาง แนวทาง รวมทั้งประสานการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดให้สอดคล้องกับ

ยุทธศาสตร์ และ แนวทางการ พัฒนาจังหวัด อำเภอ ตรวจสอบวิเคราะห์และประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และให้ความเห็นชอบร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หรือแผนพัฒนา สามปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด รวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ ประโยชน์ในการประสานแผน

รูปแบบการบริหารและการพัฒนาขององค์กรปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นก็เหมือนกับการบริหารองค์การอื่นๆ ที่ต้องมีเป้าหมายสูงสุด ในการจัดการสาธารณะให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างประหยัดได้จะต้องมีการวางแผน ในกระบวนการวางแผนบริหารงานจะต้องตระหนักถึงความสำคัญ ดังนี้ (เกื้อ วงศ์บุญสิน. 2540: 4-5)

โครงการพัฒนา หมายถึง กิจกรรมพื้นฐานที่กำหนดขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยมีพื้นฐาน โดยที่กิจกรรมพื้นฐานมีระยะเวลากำหนดแน่นอน (กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. 2543: 36) เพื่อการประสานงานและบูรณาการรวมทั้ง สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยมีจุดมุ่งหมายในการบริหารงานท้องถิ่นที่มีเป้าหมาย

1. เป้าหมายรวม/การกำหนดนโยบาย
2. การวิจัยและการสร้างทางเลือกต่างๆ ในนโยบาย
3. การตัดสินใจด้านนโยบายทั้งใน นโยบายระดับชาติ และในระดับเทคนิควิธี ระดับ

การดำเนินการ และระดับย่อย

4. การวางแผน การวาง โครงการ และการจัดสรรทรัพยากร
5. การสร้างโครงการ การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล

การบริหารงานขององค์กรปกครองท้องถิ่น มีการบริหารงานหลายด้านทั้งการบริหารด้านเศรษฐกิจ การบริหารด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีดังนี้

การบริหารงานด้านเศรษฐกิจ

ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ มีความสำคัญต่อการพัฒนาในทุกๆระดับและควบคู่กัน ไปด้วยกับการพัฒนาทางด้านสังคมและการเมืองซึ่งมีนโยบาย ดังต่อไปนี้ (กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง. 2550: 3)

1. ส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมอาชีพอิสระให้กับประชาชนในหมู่บ้าน ชุมชนตามความสนใจ มีการพัฒนาระบบการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม จัดหาตลาดกลางเป็นที่จำหน่ายผลผลิตและผู้ประกอบการรายไคมีขีดความสามารถสูง

2. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพที่จะทำให้เกิดการผลิต การบริหาร และการสร้างงานเพิ่มขึ้นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมุ่งเน้นที่กลุ่มองค์กรชุมชนต่างๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า ตลอดจนจัดหาตลาดและช่องทางในการกระจายสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนของเงิน ซึ่งจะทำให้ความเป็นอยู่ในด้านเศรษฐกิจของประชาชนโดยรวมดีขึ้น

ด้านการบริหารงานด้านเศรษฐกิจเป็น การพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่คนในชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ เพื่อเป็นการทำให้เศรษฐกิจของชุมชนมีการพัฒนาไปในแนวทางที่ดีขึ้น

การบริหารด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็ก ประกอบด้วยปัจจุบันสังคม มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นทางด้านกายภาพและด้านสังคมซึ่งมีการเชื่อมโยงของสังคมทุกระดับ จนถึงระดับสังคมโลก และที่สำคัญคือ การเกิดปัญหาอย่างต่อเนื่องของท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคม และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้นทุกขณะ หากท้องถิ่นสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตัวเอง มีความเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ประเทศชาติก็จะเข้มแข็ง

ความหมายของคุณภาพชีวิต

คุณภาพชีวิต หมายถึง คุณภาพในด้านสุขภาพ สังคม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง และศาสนา ซึ่งเป็นค่าเทียบเคียง ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวแน่นอน กล่าวคือ ทุกคนหรือทุกประเทศอาจจะมีกำหนดมาตรฐานต่างๆ กันไปตามความต้องการ และความต้องการคุณภาพชีวิตนี้ย่อมจะเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและกาลเทศะ ชีวิตของบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม ไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่สังคม เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสามารถดำรงชีวิตที่ซอภธรรมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และค่านิยมสังคม ตลอดจนแสวงหาสิ่งที่ตนปรารถนาให้ได้มาอย่างถูกต้องภายใต้เครื่องมือและทรัพยากรที่มีอยู่ คุณภาพชีวิตแบ่งเป็น 3 ประการคือ (ศิริ ฮามสุโพธิ์. 2543: 57)

1. ทางด้านร่างกาย คือ บุคคลจะต้องมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ อันเป็นผลตอบสนองมาจากปัจจัยพื้นฐานฯ
2. ทางด้านจิตใจ คือ บุคคลจะต้องมีสภาวะจิตใจที่สมบูรณ์ร่าเริงแจ่มใส ไม่วิตกกังวล มีความรู้สึกพึงพอใจในชีวิตตนเองครอบครัว และสังคมสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยในชีวิตฯ
3. ทางด้านสังคม คือ บุคคลสามารถดำรงชีวิตภายใต้บรรทัดฐาน และค่านิยมของสังคมในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมได้อย่างปกติสุขฯ

ลักษณะของคุณภาพชีวิต มีเนื้อหาค่อนข้างกว้างขวางมาก แต่พอสรุปคุณภาพชีวิตของประชาชนตามแนวคิด (ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. 2543: 328) คุณภาพชีวิตจะครอบคลุมหลายมิติ คือ

1. คุณภาพทางด้านอนามัยและสาธารณสุข
2. พัฒนาการบุคคล โดยผ่านการศึกษาศึกษาฝึกอบรม
3. การทำงานและคุณภาพชีวิตการทำงาน
4. เวลาว่างที่สร้างสรรค์
5. ความสุขสมบูรณ์ทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งความเสมอภาคทางเศรษฐกิจ
6. คุณภาพสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
7. สิ่งแวดล้อมทางสังคม
8. โอกาสทางสังคมและการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกัน
9. ความมั่นคงในการดำรงชีวิต
10. สิทธิเสรีภาพทางการเมือง

ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน รวมทั้งระดมทรัพยากรภายในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ในการพัฒนาและต้องวางกรอบการพัฒนาท้องถิ่นตามแนวทางของตนเอง โดยไม่เสียความเป็นท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งหมายถึงการดำเนินงานตามแนวนโยบายของ รัฐบาล (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: 47)

จะเห็นได้ว่า จากแนวความคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่นนี้ คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนจะต้องได้รับความคุ้มครองทางเสรีภาพ สังคมจะต้องมีประชาธิปไตย ระบบการประกันสังคม และสวัสดิการสังคมสามารถช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายได้ ในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตตนเองได้ แม้คณะกรรมการส่วนท้องถิ่นจะมีความเป็นอิสระอย่างไร ก็ไม่ควรมองข้ามคุณภาพชีวิตประชาชนทั้งระบบ โครงสร้างสังคมแบบองค์รวม

การบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

การบริหารการพัฒนาสิ่งแวดล้อม เป็นจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการควบคุม และกำจัดมลภาวะ ที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตมุ่งรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน และสถานที่ต่างๆ ในเขตตำบลให้มีความสำคัญกับการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ให้ได้รับความสะดวกสบาย ตามลำดับดังนี้ (สำนักงานสหกรณ์จังหวัดจันทบุรี. 2550: 6-7)

1. ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคเดิมที่มีสภาพที่เป็นปัญหาอยู่ ให้มีสภาพที่ดี

สมบูรณ์ สามารถใช้การได้เป็นอย่างดี

2. ดำเนินการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคที่จำเป็น ได้แก่ ถนน ท่อ / ทางระบายน้ำ ในส่วนที่ยังขาดอยู่ให้ครบถ้วน ตลอดจนปรับปรุงระบบไฟฟ้าแสงสว่างให้ทั่วถึงทั้งตำบล

3. ปรับปรุงกระบวนการผลิตน้ำประปา ให้มีความสะอาดเหมาะสมที่จะใช้อุปโภคและบริโภค มีปริมาณเพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน และเตรียมหาแหล่งน้ำดิบเพิ่มขึ้น โดยการวางแผนในระยะยาวต่อไป

การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป็นการดำเนินกิจกรรมทางด้านการเมืองและการจัดระบบกระบวนการบริหาร นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะผลักดันให้การดำเนินงานด้านต่างๆ ประสบความสำเร็จ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลดีต่อส่วนรวมและท้องถิ่น จึงกำหนดนโยบายดำเนินงาน ดังนี้ (กัลยา เนติประวัตติ. 2544: 11-13)

1. การดำเนินกิจกรรมทางการเมือง จะใช้กระบวนการในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหาร ตามสิทธิที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550

2. การบริหารงานจะยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พุทธศักราช 2542 ซึ่งประกอบด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับงานบริการประชาชน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จัดตั้งศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อตอบสนองและให้ข้อมูลแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและทันต่อเหตุการณ์

4. ให้มีการบริหารงานงบประมาณเป็นไปตามระเบียบแบบแผน และเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อประโยชน์และโอกาสของประชาชน หลักการพื้นฐานของการสร้างธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ 2542

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามหลักการปกครองแบบธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบ 6 ประการคือ (กัลยา เนติประวัตติ. 2544: 11-13)

1. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม

2. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกัน โดยมีการให้และการรับข้อมูลที่สะดวกรเป็นจริง

3. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจ

4. หลักความรับผิดชอบตรวจสอบได้ ได้แก่ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้เป็นการสร้างกลไก

5. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด

6. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม

การบริหารบ้านเมืองที่ดีนอกจากจะถูกกำหนดโดยรัฐธรรมนูญแล้ว ตัวแปรที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ วัฒนธรรมทางการเมือง จริยธรรมและอุดมการณ์ของผู้ใช้อำนาจรัฐ การบริหารบ้านเมืองที่ดีต้องคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาลมีองค์ประกอบ 6 ประการ ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบตรวจสอบได้ หลักความคุ้มค่า หลักคุณธรรม หลักการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้บริหารเมืองเป็นไปอย่างมีคุณธรรม และจริยธรรมในการปกครองท้องถิ่นที่ดี ชัยยืน สนองตอบความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นวัฒนธรรม เป็นแบบแผนของการดำเนินชีวิตที่มีธรรมาภิบาลที่ดีต่อกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

หลักธรรมาภิบาลของสำนักงานข้าราชการพลเรือนเป็นผลมาจากการประชุมประจำปีระหว่างส่วนราชการกับสำนักงาน ก.พ. เมื่อ 23 ธันวาคม 2542 ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (พ.ศ. 2542) ซึ่งประกอบด้วยหลักการสำคัญ 6 ประการ ได้แก่ (กัลยา เนติประวิติ, 2544: 11-13)

1. หลักนิติธรรม หมายถึง การตรากฎหมายถูกต้องเป็นธรรม การกำหนดกฎหมาย และการปฏิบัติตามกฎหมายที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ความยุติธรรมของสมาชิก

ในระดับองค์กร หมายถึง กฎ กติกา ที่ใช้ในการบริหารงานภายใน เช่น การมาทำงานหรือเข้าประชุมให้ตรงเวลา การให้บริการประชาชนให้เสมอกัน รวมถึงตกลงในการสับเปลี่ยนหน้าที่กัน ในองค์กร

2. หลักคุณธรรม หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทนมีระบบระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตเป็นนิสัยประจำชาติ

ในระดับองค์กร หมายถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ให้ความยุติธรรมกับประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการคือ มีจรรยาบรรณต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน ต่อประชาชนและสังคม

3. หลักความโปร่งใส หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจน

ในระดับองค์กร หมายถึง ประชาชนรู้ขั้นตอนที่จะติดต่องานและสามารถตรวจสอบการทำงานได้ และภายในองค์กรต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจการบริหารงาน เงิน คน การสื่อสารที่ดีภายในด้วย

4. หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแสดงความคิดเห็น การประชาพิจารณ์ และการแสดงประชามติหรือ อื่นๆ

ในระดับองค์กร หมายถึง การวางระบบการรับฟังความคิดเห็น และการรับเรื่องราวร้องทุกข์ที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และขณะเดียวกันภายในองค์กรเองจะต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารงานภายในด้วย

5. หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ไข ปัญหา ตลอดจนเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

ในระดับองค์กร หมายถึง การกำหนดโครงสร้างและระบบการใช้อำนาจรัฐใหม่ มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับล่าง เพื่อให้ความรับผิดชอบในทุกระดับมีความชัดเจน และมีรายงานประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงานที่มีตัววัดความสำเร็จ รณรงค์ให้ประชาชนรับผิดชอบ

6. หลักความคุ้มค่า หมายถึง การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำนวนจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยการรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้อย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลกและรักษาพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ในระดับองค์กร หมายถึง ผู้บริหารต้องทบทวนงานในความรับผิดชอบทั้งหมด เพื่อพิจารณาถ่ายโอนงานที่ภาครัฐกิจเอกชนหรือภาคประชาชนทำได้และมีประสิทธิภาพสูงกว่าออกไป เลือกนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้และพัฒนาความสามารถเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องสำหรับการทำการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 มาทำการศึกษา

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง (2552: 3-21) อำเภอเสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีบริบท
โดยสังเขป ดังนี้

1. สภาพทั่วไป

ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง ตั้งอยู่ทิศตะวันออกเฉียงใต้อำเภอเสตึก โดยมี
ระยะห่างจากอำเภอเสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ประมาณ 26 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลอื่นๆ
ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลทุ่งวัง จังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอจอมพระจังหวัดสุรินทร์
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลชุมแสง จังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลสนามชัย จังหวัดบุรีรัมย์

เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง มีเนื้อที่ทั้งหมด 30.62 ตารางกิโลเมตร
หรือประมาณ 19,137.50 ไร่

ภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง เป็นที่ราบสูงทางทิศเหนือ
บริเวณตอนกลางของตำบลจะเป็นพื้นที่ลาดต่ำไปทางทิศใต้ของตำบล ประชากรมีอาชีพทำนา และ
เลี้ยงสัตว์ ดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย ดินร่วนปนทราย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และยังมีแม่น้ำชีไหล
ผ่านมีน้ำตลอดปีแต่ในฤดูแล้งน้ำจะน้อย

2. จำนวนหมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านมี 8 หมู่บ้าน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเต็มทุกหมู่บ้าน
ดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านกระสัง	หมู่ที่ 2 บ้านกระสังใต้
หมู่ที่ 3 บ้านสำโรง	หมู่ที่ 4 บ้านสำโรงพัฒนา
หมู่ที่ 5 บ้านหนองปูน	หมู่ที่ 6 บ้านหญ้าคา
หมู่ที่ 7 บ้านหนองจาน	หมู่ที่ 8 บ้านหนองยาง

จำนวนประชากร	รวมทั้งสิ้น	4,632	คน
	แยกเป็นชาย	2,297	คน
	แยกเป็นหญิง	2,335	คน

2.2 สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทำนาเป็นอาชีพหลัก โดยมีการประกอบอาชีพเสริม คือการ
การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ทอผ้าไหม เลี้ยงสัตว์ จักสาน รับจ้างทั้งภาคเกษตร/นอกภาคเกษตร อาชีพ
ค้าขายและรับราชการ

2.2.1 ธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

- โรงเรียนขนาดเล็ก	15	แห่ง
- ปิมน้ำมันและก๊าซ	1	แห่ง
- ร้านค้า	40	แห่ง
- ร้านซ่อมรถ	1	แห่ง
- ร้านเฟอร์นิเจอร์	1	แห่ง

2.3 สภาพสังคม

2.3.1 สถาบันทางการศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ 2 แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง (เป็นโรงเรียนขยายโอกาส 2 แห่ง)

2.3.2 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด 6 แห่ง
- สำนักสงฆ์ 1 แห่ง

2.3.3 การสาธารณสุข

- สถานีนามัยประจำตำบล 1 แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

2.3.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ที่ทำการตำรวจชุมชน 1 แห่ง

2.4 การบริการพื้นฐาน

2.4.1 การคมนาคม

สภาพการคมนาคมขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง ถนนเชื่อมหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นถนนหินลูกรังและถนนหินคลุกบางส่วน ในช่วงหน้าฝนถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ มีน้ำท่วมขังหน้าแล้งฝุ่นกระจาย ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก

- ถนนลาดยาง	2	สาย
- ถนนลูกรัง	7	สาย
- ถนนดิน	12	สาย
- ถนนหินคลุก	10	สาย
- ถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก	39	สาย

2.4.2 การโทรคมนาคม

โทรศัพท์สาธารณะ 16 แห่ง

2.4.3 การไฟฟ้า

ทุกหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้คิดเป็นร้อยละ 100 หลังคาเรือน

2.4.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย 1 แห่ง
- หนองน้ำ, บึง และอื่นๆ 9 แห่ง

ปัจจุบันแหล่งน้ำมีปัญหาตื้นเขิน เก็บกักน้ำได้น้อย ทำให้น้ำใช้เพื่อการบริโภค อุปโภค

ไม่เพียงพอ

2.4.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝายเก็บกักน้ำ 1 แห่ง
- บ่อบาดาลสาธารณะ 11 แห่ง (ใช้การได้ 7 แห่ง)
- ระบบประปาหมู่บ้าน 8 แห่ง (อบต.รับผิดชอบ 2 แห่ง)

2.5 ข้อมูลอื่นๆ

2.5.1 ทรัพยากรธรรมชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง มีพื้นที่ป่าเพียงเล็กน้อย ซึ่งส่วนใหญ่จะขึ้นตามพื้นที่นาและที่คอนปู่ตา ตามลำน้ำชี

2.5.2 มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน 2 รุ่น จำนวน 300 คน
- อาสาสมัครรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน 40 คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อป.พร.) 92 คน

2.6 ศักยภาพในตำบล

2.6.1 ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

- จำนวนบุคลากร จำนวน 25 คน
- ตำแหน่งในสำนักปลัดฯ 7 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ 2 ทัวไป 2)
- ตำแหน่งในส่วนการคลัง 5 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ 1)
- ตำแหน่งในส่วนโยธา 3 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ 1)
- ตำแหน่งในส่วนการศึกษาฯ 7 คน (พนักงานจ้างตามภารกิจ 3 ทัวไป 2)
- ตำแหน่งพนักงานถ่ายโอน 1 คน (พนักงานประจำศูนย์สูบน้ำ 1 คน)
- พนักงานจ้างชั่วคราวศูนย์สูบน้ำ 2 คน

ระดับการศึกษาของบุคลากร

- มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา 14 คน

- ประถมศึกษา - คน
- ปริญญาตรี 10 คน
- สูงกว่าปริญญาตรี 1 คน

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

- ประจำปีงบประมาณ 2551 15,324,458.55.- บาท แยกเป็น
- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง 567,566.42.- บาท
- รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ จัดเก็บให้ 6,826,865.44.- บาท
- เงินอุดหนุนจากรัฐบาล 7,930,026.69.- บาท

2.6.2 ตักยภาพของชุมชนและพื้นที่

การรวมกลุ่มของประชาชน

- จำนวนกลุ่มทุกประเภท 16 กลุ่ม

แยกประเภทกลุ่ม

- กลุ่มอาชีพ 8 กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์ 8 กลุ่ม

จุดเด่นของพื้นที่ (ที่เอื้อต่อการพัฒนาตำบล)

ตำบลกระสัง มีสภาพเป็นที่ดอนและที่ราบลุ่มเหมาะแก่การเพาะปลูก โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ และการเลี้ยงสัตว์ และถ้าหากได้รับการส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ดินและปรับปรุงดินให้ถูกวิธีตามหลักวิชาการจะทำให้ผลผลิตของข้าวหอมมะลิมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดบุรีรัมย์

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1.1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางท่องเที่ยว
- 1.2 พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้หลากหลาย
- 1.3 พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
- 1.4 พัฒนาทรัพยากรบุคคลรองรับการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

2. เศรษฐกิจและการเกษตร แนวทางการพัฒนา

2.1 นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก
แก้ไขปัญหาคความยากจน

2.2 พัฒนาคุณภาพสินค้าการเกษตร

2.3 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร

2.4 ส่งเสริมการผลิตในระดับครัวเรือนอย่างมีมาตรฐาน

2.5 ส่งเสริมและพัฒนากองทุนในธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก

2.6 พัฒนาแหล่งน้ำรองรับชุมชน

2.7 สร้างเครือข่ายการเรียนรู้เพื่อพัฒนาอาชีพและการเกษตรอินทรีย์

2.8 ส่งเสริมการตลาดสินค้าชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

3. บ้านเมืองน่าอยู่และการพัฒนาคุณภาพชีวิต แนวทางการพัฒนา

3.1 พัฒนาบุคลากร

3.2 ยึดหลักธรรมาภิบาล

3.3 ส่งเสริมการศึกษา ยึดหลักคุณธรรมนำความรู้

3.4 ส่งเสริมการกีฬา

3.5 ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของ

ประชาชน

3.6 ส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.7 ส่งเสริมการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในวิถีชีวิตระดับ

ครอบครัวและชุมชน

3.8 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามความเดือดร้อนและความต้องการของ

ประชาชนในพื้นที่

สรุปการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลกระดัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกระดังมุ่งเน้นในการพัฒนาหลายด้าน
ด้วยกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาได้ดีที่สุด จึงมีการเตรียมแผนการพัฒนา 3 ปี เพื่อสอดคล้องกับนโยบาย
ของรัฐบาลกลาง เช่น การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของตำบล ด้านโยธาได้สร้างถนนคอนกรีต
เสริมเหล็ก การพัฒนาแหล่งน้ำได้จัดหาแหล่งน้ำให้กับชุมชนตำบลกระดัง อำเภอสตึก จังหวัด
บุรีรัมย์ การทำด้านสาธารณสุขได้นำรถบริการรับส่งสำหรับประชาชนที่ป่วยเป็นโรคต่างๆ
การพัฒนาด้านการบริการงานขององค์กร มีการจัดประชุมร่วมกับประชาชนในตำบล แจ้งข่าวสาร
ต่างๆของทางราชการด้านการให้บริการในส่วนกลาง ทำประชาคมหมู่บ้านต่างละหมู่บ้านเพื่อ

ต้องการทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในตำบลกระสัง อำเภอกะสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการสร้างแรงจูงใจให้กับพนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง

จัดการอบรมและเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ในด้านของการดำเนินการประกอบอาชีพ เช่น การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น พืชสมุนไพร และการผลิตสินค้า โอท็อป เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุด และตรงตามความต้องการของชุมชนเององค์การบริหารส่วนตำบลกระสังได้ทำการติดต่อของบส่วนรัฐบาลกลางมาอุดหนุน เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างสูงสุด เนื่องด้วยงบประมาณของตำบลมีจำนวนจำกัด เพราะเป็นตำบลขนาดเล็ก จึงต้องพยายามของบประมาณส่วนรัฐบาลของช่วยเหลือ ซึ่งเป็นหน้าที่ที่ต้องทำอย่างมุ่งมั่น และทุ่มเทในการทำงานเพื่อต้องการสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ สืบต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ยังไม่มีผู้ทำการศึกษาวิจัย แต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นบางส่วนและมีเอกสารที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

กณฐนันท์ อนันต์สินชัย (2547: ออนไลน์) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่ อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่มีขีดความสามารถในการบริหาร 6 ด้านคือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานวัสดุอุปกรณ์ ด้านการให้บริการประชาชนและด้านจริยธรรมของบุคลากร ส่วนด้านการบริหารงบประมาณพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่มีประสิทธิภาพหรือขีดความสามารถในการบริหารจัดการไม่มาก

นิภา จักรสมศักดิ์ (2545: ออนไลน์) ได้ทำการศึกษาวิจัยความคิดเห็นและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อโครงการเมืองน่าอยู่ ในเขตเทศบาลเวียง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาปรากฏว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการเมืองน่าอยู่พบชุมชนยังไม่มีสภาพหรือลักษณะของเมืองน่าอยู่ทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคม เช่น ปัญหาขยะ น้ำเสีย ควัน ยาเสพติด รายได้ต่ำส่วนความต้องการการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับเมืองน่าอยู่พบว่า ประชาชนมีความต้องการที่จะเข้าร่วมในขบวนการทุกขั้นตอนของเมืองน่าอยู่คือ กระบวนการในการค้นหาปัญหา แสดงความคิดเห็นการคิดและสร้างรูปแบบวิธีการพัฒนานโยบาย และการวางแผนการตัดสินใจใช้ทรัพยากรรวมถึงการติดตามประเมินผล

เจษฎา จันทบูรานันท์ (2546: บทคัดย่อ) ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมด้านการให้บริการ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนในเขต อบต. อำเภอสอยดาว มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง โดยให้ด้านการอำนวยความสะดวกมาเป็นอันดับที่ 1 ด้านการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติของ อบต. ในเขตอำเภอสอยดาวทั้ง 4 ด้านกับปัจจัยในเรื่อง เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กลุ่มประชากร รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขต อบต. พบว่าเมื่อจำแนกตามเพศ มีเพียงด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. สูงกว่าเพศหญิง จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส กลุ่มทางสังคม และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขต อบต. พบว่ามีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. ในเขตอำเภอสอยดาว ที่ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านการให้บริการ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ด้านการให้บริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. ในเขตอำเภอสอยดาวที่แตกต่างกัน

เขวากา ถิ่นชัยภูมิ (2547: 37-39) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก และมีความคิดเห็นด้วยกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคม และวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านแหล่งน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

อรัชพร แม้นเลิศ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานบุคคลของเทศบาลเมืองสระบุรี พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานบุคคลของเทศบาลเมืองสระบุรี โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมาก พอจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานบุคคลในด้านการวางแผนอัตรากำลัง ด้านการคัดเลือกสรรหาบุคลากร ด้านการพัฒนา ฝึกอบรมบุคลากร ด้านการรักษาระเบียบวินัย ด้านการให้สวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่น ด้านการประเมินผล การเลื่อนระดับ การ โอนย้าย และการให้พ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

วีระศักดิ์ มีบุญมาก (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลกระทบของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ต่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ พบว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เห็นด้วยกับการจัด โครงสร้างและกระบวนการบริหารงาน

บุคคล ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แต่ไม่แน่ใจในเรื่องของระบบเงินเดือน ประโยชน์ตอบแทนอื่น การย้าย การโอน และการรับ โอนบุคลากรว่าจะส่งผลกระทบต่อ เช่นใด และเห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ก่อให้เกิดระบบอุปถัมภ์และพรรคพวก เนื่องจากให้อำนาจแก่นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดมากเกินไป คณะกรรมการแบบไตรภาคีของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ยังไม่ปลอดจากอำนาจทางการเมืองอย่างแท้จริง ส่วนการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ส่งผลให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีแนวโน้มที่จะมีความก้าวหน้าในอาชีพได้อย่างมาก เนื่องจากการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นอำนาจของคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็น โอกาสที่จะได้รับการพิจารณาสูงขึ้น

อำนาจ อยู่สาโก (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมืองการบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

ช่อพฤษย์ ผิวภู่ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบ ด้านพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

จากงานวิจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าระบบบริหารงานส่วนท้องถิ่น ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารงาน และการพัฒนางานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ มีปัจจัยหลายด้านเข้ามามีส่วนร่วมด้วยกัน เช่นการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตนเอง เพื่อให้ได้โน้มน้าวสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการ องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่นใดจะประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้นั้น จะต้องมีการวางแผนที่ดีสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น บริหารงานตามระเบียบหลักเกณฑ์ มีความยุติธรรม ตามมาตรฐานการบริหารงาน ที่ยึดหลักความเสมอภาค ความรู้ความสามารถ และการสร้างเสริมประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การบริหารงานส่วนท้องถิ่นควรมีมาตรฐาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานส่วนท้องถิ่นนั้นๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบุคลากรที่มีความมุ่งมั่นในการทำงานแล้ว จะทำให้องค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นมีความเข้มแข็งสามารถพัฒนาองค์กร ได้ดียิ่งขึ้นองค์กรที่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานขององค์กรของนั้นที่มีต่อพนักงานและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่ เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในท้องถิ่นนั้นๆ ทำให้เกิดความเจริญรุ่งเรือง

และเศรษฐกิจคือด้วย เช่น การเสริมสร้างงานในกับชุมชนขององค์กรนั้น มีการอุดหนุนให้เกิดการพัฒนาตนเองของประชาชน โดยรวมเกิดความมั่นคงการจัดทำแผนพัฒนาส่วนท้องถิ่นหรือขององค์การบริหารส่วนตำบล ก็ไม่สามารถกำหนดนโยบายพัฒนาตามความต้องการของระบบเศรษฐกิจโลกได้ จะต้องมองดูศักยภาพของชุมชนเป็นหลัก ควรให้ความสำคัญที่คุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน เป็นหลักการสำคัญ ที่จะกำหนดกรอบของการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสมดุลกันทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอ สตึก จังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอ สตึก จังหวัดบุรีรัมย์ที่จำนวน 8 หมู่บ้าน จำนวน 4,632 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซีและมอร์แกน (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542: 148-149) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357คน แล้วทำการสุ่มกระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

รายละเอียดของจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังปรากฏในตาราง1 ดังนี้
ตาราง1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	ประชากร	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่1 บ้านกระสัง	879	60
หมู่ที่2 บ้านกระสังใต้	818	58
หมู่ที่3 บ้านสำโรง	404	39
หมู่ที่4 บ้านสำโรงพัฒนา	513	45
หมู่ที่5 บ้านหนองปูน	267	25
หมู่ที่6 บ้านหญ้าคา	708	52

ตาราง 1 (ต่อ)

หมู่ที่ 7 บ้านหนองจาน	371	31
หมู่ที่ 8 บ้านหนองยาง	672	50
รวม	4,632	357

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะ เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถามในประเด็นเกี่ยวกับเพศอายุสำเร็จการศึกษาสูงสุด และรายได้ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งสเกลเป็น 5 ระดับคือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นแล้วกาเครื่องหมาย ลงในแบบสอบถาม ซึ่งได้กำหนดค่าของระดับความคิดเห็น

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ข้อเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นส่วนนอกเหนือจากคำถามในตอนที่ 2

ตัวอย่างแบบสอบถามความคิดเห็น

ข้อคำถาม / ข้อความที่ถาม	การดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ					
1. มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นของตำบล.....					
2. มีการสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนของตำบลได้เรียนรู้เรื่องอาชีพใหม่ๆ.....					
3. มีงบประมาณให้การสนับสนุนประชาชนได้มีเสริมสร้างให้ผลผลิตดี...					

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
2. นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถาม เพื่อวัดความคิดเห็นของประชาชนในตำบลของท้องถิ่น เกี่ยวกับการบริหารงานการขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรฐานกลางการบริหารงานส่วนท้องถิ่น 4 ด้าน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำแก้ไขจากคณะกรรมการควบคุม การค้นคว้าอิสระให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย
  - 4.1. ดร.สุรัชย์ ปิยานุกูล รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
  - 4.2. นายสนอง สุขชนะ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลร่อนทอง อำเภอเสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
  - 4.3. นายนุกูล เวศสุวรรณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านภูเขา ตำบลเสตึก อำเภอเสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
5. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข และเสนอให้คณะกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในตำบลเสตึก อำเภอเสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9692 ซึ่งผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ลงนาม ขออนุญาตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มีสิทธิในการเลือกตั้งนายกและสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง จากแบบสอบถามจำนวน 357 ฉบับเก็บรวบรวมมาได้ 357 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
  2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
  3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วบันทึกข้อมูล
  4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
- การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้
1. ศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หากค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ
  2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง
  3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา(Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แจกแจงความถี่หาค่าร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบพร้อมคำบรรยาย
  4. เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535: 100)

ค่าเฉลี่ย

4.51 – 5.00

3.51 – 4.50

2.51 – 3.50

ความหมาย

การดำเนินงานมากที่สุด

การดำเนินงานมาก

การดำเนินงานปานกลาง

1.51 – 2.50

การดำเนินงานน้อย

1.00 – 1.50

การดำเนินงานน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อการเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดคสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานวิจัยในข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยจำแนกผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	205	57.42
2. หญิง	152	42.58
อายุ		
1. 18 – 29 ปี	114	31.93
2. 30 – 39 ปี	134	37.54
3. 40 – 50 ปี	79	22.13
4. 51 – 60 ปี	30	8.40
5. 60 ปีขึ้นไป	0	0.00
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษา	83	23.25
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	54	15.12
3. อนุปริญญา	49	13.73
4. ปริญญาตรีขึ้นไป	171	47.90
อาชีพ		
1. รับราชการของรัฐบาล	131	36.69
2. ลูกจ้าง	130	36.43
3. ธุรกิจส่วนตัว	25	7.00
4. นักศึกษา	13	3.64
5. เกษตรกร	32	8.96
6. อาชีพอื่นๆ	26	7.28

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 5,000.- บาท	91	25.49
2. 5,001 - 10,000.- บาท	152	42.58
3. 10,000 - 20,000.- บาท	91	25.49
4. 20,001.- บาทขึ้นไป	23	6.44
รวม	357	100.00

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามทั้งสิ้นจำนวน 357 คน เมื่อจำแนกตามเพศ ส่วนมากเป็นชาย จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 57.42 เป็นส่วนหญิง มีจำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 42.58

เมื่อจำแนกตามอายุ ปรากฏว่าที่มีจำนวนมากที่สุดคือ อายุ 30 – 39 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 37.54 รองลงมาอายุ 18 – 29 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93 ส่วนอายุ 60 ปีขึ้นไปไม่มี

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 47.90 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับอนุปริญญา จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73

เมื่อจำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่า ที่มีจำนวนมากที่สุด คือรับราชการของรัฐบาล จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 36.69 รองลงมา คือ ลูกจ้าง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 36.43 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ นักศึกษา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.64

เมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน ปรากฏว่า ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ รายได้ 5,001 – 10,000.- บาท จำนวน 152 คนคิดเป็นร้อยละ 42.58 รองลงมาคือรายได้ 10,001 – 20,000.- บาท จำนวน 91 คนคิดเป็นร้อยละ 25.49 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ รายได้ 20,000.- บาทขึ้นไป จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.44

ตอนที่ 2 การศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ปรากฏดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล			
1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	4.48	0.610	มาก
2. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.44	0.598	มาก
3. ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม	4.45	0.672	มาก
4. ด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดี	4.58	0.472	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.49	0.545	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดีอยู่ ($\bar{X} = 4.58$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.48$) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 4.44$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ ประชาชนในท้องถิ่นของตำบล	4.38	0.794	มาก
2. มีการสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนของตำบลได้เรียนรู้เรื่องอาชีพใหม่ๆเสริม	4.32	0.900	มาก
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณสนับสนุนส่งเสริมประชาชนให้มีรายได้ต่อผลผลิตดีมากขึ้น	4.49	0.689	มาก
4. ท่านมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำเรื่องการวางแผนกับหน่วยงาน ของอบต.เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในตำบล	4.48	0.729	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจพอเพียงนำเอามาใช้กับประชาชนตำบล	4.55	0.667	มากที่สุด
6. มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่มาช่วยเหลือให้ประชาชนในตำบลได้รับผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ	4.51	0.785	มากที่สุด
7. ท่านมีส่วนร่วมคิดกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ทำน้ำประปา ขุดสระน้ำเพื่อการเกษตรและเลี้ยงสัตว์	4.64	0.563	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.48	0.610	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อ 5, 6 และ 7 อยู่ในระดับมากที่สุดนอกนั้นอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ 7 ท่านมีส่วนร่วมคิดกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การทำน้ำประปา ขุดสระน้ำเพื่อ

การเกษตรและเลี้ยงสัตว์ ($\bar{X} = 4.64$) รองลงมา คือข้อ 5 องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจพอเพียงนำมาใช้กับประชาชนตำบล ($\bar{X} = 4.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 2 มีการสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนของตำบลได้เรียนรู้เรื่องอาชีพใหม่ๆ เสริม ($\bar{X} = 4.32$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสตุ๊ก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
8. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการเสริมสร้างทุกวิธีเพื่อให้ประชาชนในตำบลได้มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ	4.41	0.704	มาก
9. ท่านคิดว่าประชาชนในตำบลมีสุขภาพดีถ้วนหน้ากันเป็นส่วนใหญ่ในตำบล เช่นมีโรงพยาบาลชุมชน ใกล้เคียงบ้าน	4.32	0.727	มาก
10. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงานเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในตำบล	4.51	0.710	มากที่สุด
11. องค์การบริหารส่วนให้ความสำคัญเกี่ยวกับช่วยเหลือด้านการศึกษาและช่วยเหลือคนไม่ให้ติดยาเสพติด	4.42	0.763	มาก
12. ท่านได้รับประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนตำบลในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของตำบล	4.51	0.625	มากที่สุด
13. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้นหลังจากองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกันทำการพัฒนาคุณภาพชีวิต	4.37	0.876	มาก
14. เด็ก เยาวชน และประชาชนมีความสนใจและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง โดยการเรียนรู้และการศึกษาต่อให้สูงขึ้น	4.43	0.816	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
15. มีการดำเนินงานตามโครงการให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนในตำบลออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพิ่มขึ้นเพื่อสุขภาพดี	4.59	0.662	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.44	0.598	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อ 10, 11 และ 15 อยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 15 มีการดำเนินงานตามโครงการให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนในตำบลออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพิ่มขึ้นเพื่อสุขภาพดี ($\bar{X} = 4.59$) รองลงมาคือ ข้อ 12 องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงานเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในตำบล ($\bar{X} = 4.51$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 9 ท่านคิดว่าประชาชนในตำบลมีสุขภาพดีถ้วนหน้ากันเป็นส่วนใหญ่ในตำบล เช่นมีโรงพยาบาลชุมชนใกล้บ้าน ($\bar{X} = 4.32$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนา
สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม			
16. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงานตามโครงการ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.45	0.884	มาก
17. องค์การบริหารส่วนตำบลได้กำจัดขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ	4.29	0.952	มาก
18. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำ เพื่อการกิน การใช้ และเกษตรของตำบลให้ดีขึ้น	4.51	0.748	มากที่สุด
19. มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และปลูกต้นไม้ดูแลความสะอาด และ สิ่งแวดล้อมในตำบล	4.42	0.798	มาก
20. มีการประชุมร่วมกับประชาชนเพื่อให้ชุมชนในตำบลสนใจต่อ การดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ อุดมสมบูรณ์	4.45	0.835	มาก
21. องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมมือกับประชาชนให้ความสำคัญ ต่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ อุดมสมบูรณ์	4.40	0.847	มาก
22. สถานที่ทำงานของ อบต.มีความสะอาด สวย และสะอาดใน การติดต่อกับงานของประชาชนในตำบล	4.65	0.535	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.45	0.672	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อ 18 และ 22 อยู่ในระดับมากที่สุด
นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 22 สถานที่ทำงานของ อบต.มีความสะอาด
สวย และสะอาดในการติดต่อกับงานของประชาชนในตำบล ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมาคือ ข้อ 18
องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำเพื่อการกิน การใช้ และเกษตรขอ

ตำบลให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.51$) และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 17 องค์การบริหารส่วนตำบลได้
 กำจัดขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.29$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอเสถียร จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านพัฒนาการบริหาร
 กิจการบ้านเมืองที่ดี โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดี			
23. มีการกำหนดข้อบัญญัติในด้านการบริหารงานของตำบล อย่างเป็นธรรมและยุติธรรม	4.61	0.569	มากที่สุด
24. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความ คิดเห็นเพื่อการตัดสินใจในการบริหาร	4.57	0.599	มากที่สุด
25. เจ้าหน้าที่ของอบต.มีความรับผิดชอบในการบริหารงานใน ตำบลอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม	4.62	0.542	มากที่สุด
26. การปฏิบัติงานของอบต.มีความโปร่งใสต่อการดำเนินงาน เพื่อประชาชนในตำบล	4.62	0.566	มากที่สุด
27. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข่าวสารใน ปฏิบัติงานทุกครั้งเพื่อความโปร่งใสและมีความคุ้มค่า	4.61	0.660	มากที่สุด
28. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรู้จักการพัฒนาตนเอง ในการประกอบอาชีพอิสระอย่างคุ้มค่า	4.43	0.763	มาก
29. มีการจัดกิจกรรม และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น อย่างสม่ำเสมอ	4.58	0.685	มากที่สุด
30. มีการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต.ในการ ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบ้านเมืองที่ดี	4.59	0.618	มากที่สุด
31. การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต.ในการจัดสรร ลงสู่ชุมชน อย่างเป็นธรรมและเป็นประ โยชน์ต่อประชาชนอย่าง เหมาะสม	4.65	0.506	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.58	0.472	มากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้อ 28 อยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 31 การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต. ในการจัดสรรคลังชุมชนอย่างเป็นธรรมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.65$) รองลงมาข้อ 25 เจ้าหน้าที่ของอบต.มีความรับผิดชอบในการบริหารงานในตำบลอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.62$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 28 มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรู้จักการพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพอิสระอย่างคุ้มค่า ($\bar{X} = 4.43$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ปรากฏดังตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ต้องการให้มีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ	62	35.42
2. ต้องการให้มีการวางแผนพัฒนาเส้นทางคมนาคม	45	25.71
3. ต้องการขุดสระน้ำเพื่อใช้ในการเกษตร	36	20.57
4. ต้องการเพิ่มไฟฟ้าตามเสาไฟฟ้าให้เพิ่มเสาไฟฟ้ามีแสงสว่างทั่วถึง	32	18.28
รวม	175	100

ตาราง 8 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 35.42 รองลงมาคือต้องการให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคม คิดเป็นร้อยละ 25.71 และต้องการขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 20.57 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จากผลการวิจัย สามารถสรุปผล และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
  - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
  - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ปัจจัยได้แก่ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนากุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 4,632 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างกำหนดตามตารางของเครจซ์และมอร์แกน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน แล้วทำการสุ่มกระจายไปยังหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ โดยมีคณะกรรมการค้นคว้าอิสระ และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีการของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9692 ซึ่งผ่านเกณฑ์สามารถนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อรับรองขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำกลับมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถาม จากแบบสอบถามจำนวน 357 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 357 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาร้อยละ

4.2 ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ มีจำนวนมากที่สุด คือประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ รองลงมา คือต้องการให้มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมและต้องการให้มีการขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้านทำให้ทราบถึงระดับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นแนวทางที่จะส่งเสริมและพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้านประกอบด้วย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง และเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความรับผิดชอบในการบริหารงานในตำบลอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต.ในการจัดสรรลงสู่ชุมชนอย่างเป็นธรรมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างเหมาะสม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความคิดเห็นเพื่อการตัดสินใจในการบริหาร การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความโปร่งใสต่อการดำเนินงานเพื่อประชาชนในตำบล ผลการวิจัยได้สอดคล้องกับแนวความคิดของ โกวิท พงงาม (2550 ก: 161) ได้กล่าวถึงอำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย ดังต่อไปนี้ กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปราย ได้ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เช่นทำน้ำประปา ขุดสระน้ำเพื่อการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ แสดงว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้นำความรู้ ความสามารถด้านการวางแผนการพัฒนา เศรษฐกิจพอเพียง นำเอามาใช้โดยให้มีประชาชนในตำบลมีส่วนร่วมในการดำเนินได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูง และองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ มาช่วยเหลือให้ประชาชนในตำบลได้รับผลประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้ประชาชนในตำบลสามารถอยู่ดี กินดีมีความสุข และสามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลดียิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2541: 46-47) กล่าวถึงการกระจายอำนาจการปกครองมีความสำคัญในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งแยกกล่าวความหมายของการกระจายอำนาจในประเด็นใหญ่ ๆ 2 ประการ คือ การกระจายอำนาจตามอาณาเขต หมายถึง การมอบอำนาจไปให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือบริการสาธารณะภายในเขตท้องถิ่น แต่ละท้องถิ่นมีอิสระบางประการในการปกครองตนเอง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น และการกระจายอำนาจตามกิจการ หมายถึง การมอบอำนาจให้องค์การสาธารณะจัดกิจการประเภทใดประเภทหนึ่ง เพื่อให้มีอิสระในการดำเนินงานให้เหมาะสมกับเทคนิคของงานนั้น เช่น การไฟฟ้า การประปา และการโทรศัพท์ เป็นต้น

2.2 จากผลการวิจัย ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการดำเนินงานตามโครงการให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนในตำบลออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพิ่มขึ้นเพื่อสุขภาพดี ทำให้ประชาชนในตำบลได้รับประโยชน์จากองค์การบริหารส่วนตำบล ในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงานและปฏิบัติงานเพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในตำบลประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี มีความปลอดภัยสูงสุด เป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในตำบลอย่างมีประสิทธิภาพดีมากผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2543: 328) คุณภาพชีวิตจะครอบคลุมหลายมิติ คือ คุณภาพทางด้านอนามัยและสาธารณสุข เช่น การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของเยาวชนในชุมชน มีการพัฒนาของบุคคลโดยผ่านการศึกษา ฝึกอบรม ในการทำงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงาน การใช้เวลาว่างที่เป็น ไปอย่าง

สร้างสรรค์ รวมทั้งความเสมอภาคทางด้านเศรษฐกิจ คุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมทางสังคม สร้างให้มีความสุขสมบูรณ์ทางด้านเศรษฐกิจ และการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันเพื่อสร้าง โอกาสทางสังคม ความมั่นคงในการดำรงชีวิตที่มีคุณภาพอย่างสมบูรณ์

2.3 จากผลการวิจัย ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานที่ทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสะดวกสบายในการติดต่อ ประชาชนในตำบลสามารถติดต่อเข้าถึงหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดี ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามภารกิจ และหน้าที่ในการบริการต่อประชาชนในตำบลได้อย่างอย่างมีประสิทธิภาพที่ดี ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ พันธ์ หันนาคินทร์ (2542: 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารไว้ว่า ในการดำเนินกิจการใดก็ตาม จะดำเนินไปด้วยดีต้องมีผู้ที่กระทำไปให้ถึงเป้าหมายโดยถูกต้องรวดเร็ว เปรียบเสมือนการเดินทางก็จะต้องมีคนคอยดูแลองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เรือเคลื่อนไปได้ การบริหารจัดการในองค์การจะขับเคลื่อนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพอย่างแท้จริงได้ ต้องมีการบริหารจัดการให้งานมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนในองค์ประกอบของกระบวนการบริหารหน่วยงานหรือองค์กร ที่สำคัญต้องมีสิ่งต่อไปนี้มาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ซึ่งได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดหน่วยงาน (Organizing) การบริหารบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การควบคุม (Controlling) เป็นต้น ในทางปฏิบัติหน้าที่บางอย่างต้องใช้ศิลปะเข้าช่วยมาก จึงจะทำให้บรรลุผลสำเร็จตามความต้องการได้

2.4 จากผลการวิจัย ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนั้นมีการใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดสรรลงสู่ชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย มีความรับผิดชอบในการบริหารงานอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข่าวสารในปฏิบัติงานทุกครั้ง เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานได้เป็นความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนตำบล เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความคิดเห็นเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงาน จึงสนองตอบความต้องการของประชาชนในตำบล ตรงตามการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ กัลยา เนติประวัติ (2544: 11-13) กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมทางการเมือง จะใช้กระบวนการในการปกครอง

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการบริหารงานจะยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งประกอบด้วยหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับงานบริการประชาชน เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ จัดตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อตอบสนองและให้ ข้อมูลแก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและทันต่อเหตุการณ์ ให้มีการบริหารงานงบประมาณเป็นไปตามระเบียบแบบแผน และเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อประโยชน์และโอกาสของประชาชน หลักการพื้นฐานของการสร้างธรรมาภิบาล ด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่าที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ประชาชนต้องการให้มีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการใช้ในตำบล ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุมาจากพื้นที่ส่วนใหญ่ในตำบลกระสังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเป็นปัญหาหลัก น้ำที่ใช้ในครัวเรือนยังมีการขาดแคลนเป็นบางช่วงของปี ที่สำคัญประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลประกอบอาชีพเกษตรกร มีการปลูกข้าวมากที่สุดซึ่งเป็นส่วนใหญ่ที่สุดของพื้นที่ในตำบลกระสัง ซึ่งการปลูกข้าวต้องการใช้น้ำเป็นอย่างมาก ตำบลกระสังมีการขาดแคลนน้ำขั้นวิกฤตทุกปี เพราะมีแหล่งน้ำน้อยแม้จะมีแม่น้ำชีไหลผ่าน แต่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลห่างไกลจากแหล่งน้ำ และแม่น้ำชีในช่วงหน้าแล้งก็มีปริมาณน้อยมากจนไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ดังนั้นประชาชนในเขตตำบลกระสังจึงมีความต้องการในแหล่งน้ำเป็นอย่างมากทั้งเพื่อการใช้ในครัวเรือน การปศุสัตว์ และเกษตร จากโครงการที่มีอยู่แล้วนั้นตอบโจทย์ของประชาชนได้อย่างดี แต่ควรมีการเร่งแก้ไขเพื่อให้ไม่เกิดปัญหา และมีโครงการแก้ไขปัญหาน้ำอย่างเป็นระบบอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวทางในการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็น

ประโยชน์ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นเพื่อให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปตามความต้องการ และครอบคลุมทั่วถึง ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางแก้ไขดังต่อไปนี้

1.1 ด้านพัฒนาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนให้เรื่องนี้เป็นจุดแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างต่อเนื่อง โดยมีต้องมีการเพิ่มช่องทางการติดต่อกับประชาชนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการรับฟังปัญหาในตำบลเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข มีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรื่องตามต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่าง โปร่งใสชัดเจน และมีการส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักการมีส่วนร่วมในการบริหารให้มากยิ่งขึ้น โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนในตำบลได้อบรมร่วมกันหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่หน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเกิดการเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญในด้านการใช้งบประมาณจะต้องมีการจัดสรรคลังชุมชนอย่างเป็นธรรม และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง เช่น การสร้างถนนให้เดินทางสะดวกขึ้นเดินทาง การขนสินค้าไปสู่ตลาดชุมชน การขุดสระน้ำเพิ่มมากขึ้นเพื่อเกษตรกรได้ใช้น้ำในการเกษตรอย่างพอเพียงถือว่าเป็นการเพิ่มรายได้

1.2 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับคนในชุมชนของตำบลตนเองให้มากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่รวมไปถึงผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการเพิ่มการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในตำบลให้มากขึ้น เพิ่มแสงสว่างในหมู่บ้าน (ติดตั้งหลอดไฟฟ้าเพิ่ม ติดจุดอันตราย) องค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการเสริมสร้างให้ประชาชนในตำบลได้มีสุขภาพดี เช่น โดยงบประมาณจัดสถานที่และอุปกรณ์เพื่อการออกกำลังกายประจำหมู่บ้าน เพื่อไม่ให้เยาวชนติดยาเสพติด ปรับปรุงการเข้าถึงโรงพยาบาลชุมชนให้ใกล้หมู่บ้าน องค์การบริหารส่วนควรให้ความสำคัญด้านการศึกษาช่วยสนับสนุนเยาวชนให้ได้มีการศึกษาที่ดีขึ้น รวมไปถึงพนักงานในองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการให้ทุนสนับสนุนด้วยเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพคนในชุมชน ควรมีการส่งเสริมให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในตำบล เช่น ส่งเสริมให้เยาวชนเล่น

กีฬา ส่งเสริมให้มีอาชีพเสริมในเวลาว่างงานทำการตุ้กตา ส่งให้ตลาดในกรุงเทพฯ ทำบ่อเลี้ยงปลาในครัวเรือน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ในด้านอื่นๆเพิ่มเติมต่อไปอีก

2.2 ควรมีการวิจัยศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง และตำบลใกล้เคียงต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2545). ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่องกำหนดมาตรฐานกลางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น. (ออนไลน์) ค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2551. แหล่งที่มา: <http://www.lawlocal.tongthin.com/book/0323.pdf>.
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2546). โครงการติดตามประเมินผลโครงการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนภายใต้แผนงานด้านชุมชน. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กรมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2542). พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. (ออนไลน์) ค้นเมื่อ 2 ธันวาคม 2551. แหล่งที่มา: <http://lawlocal.tongthin.com/law/0004.pdf>.
- กองราชการส่วนตำบล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2543). คู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: อาสารักษาดินแดน.
- กองวิชาการและแผนงาน กรมการปกครอง. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (2550-2554). กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย.
- กัลยา เนติประวัติ. (2544). การยอมรับรูปแบบการจัดองค์การทางสังคมแบบใหม่ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมือง และสังคมที่ดีในองค์การภาครัฐ: ศึกษากรณีสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิติมา ปรีดีดิลก. (2539). ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ: ธนการพิมพ์.
- เกื้อ วงศ์บุญสิน. (2540). ประชากรกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2550 ก). การปกครองท้องถิ่นว่าด้วย ทฤษฎี แนวคิด และหลักการ. เอเชียเพลส. ----- (2550 ข). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: เอเชียเพลส.
- คณฐนันท์ อนันต์สินชัย. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแก้ว อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ. สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.(ออนไลน์) ค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2554. แหล่งที่มา: <http://khoon.msu.ac.th/full63/kanutnan5266/titlepage.pdf>.

- จารุพงศ์ พลเดช และคณะ. (2540). ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัยของสถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.
- เจริญผล สุวรรณโชติ. (2542). ทฤษฎีการบริหาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- เจษฎา จันทบูรานันท์. (2546). การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ศูนย์การศึกษาชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์. (2543). ทิศทางท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อาสาธาภิบาลนคร กรมการปกครอง.
- ชยากร เทศะบำรุง. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.
- ช่อพฤษย์ ผิวแก้ว. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ (ร.ม.ป.) รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2541). การบริหารและการเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพัฒน์. (2540). กำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- ถวิล ธาราโกชน. (2526). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2539). องค์การทฤษฎีและการออกแบบแนวความคิด. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ..... (2540). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนสวรรค์ เจริญเมือง. (2542). เทศบาลในทศวรรษหน้า. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2539). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- นิภา จักรสมศักดิ์. (2545). ความคิดเห็นและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อโครงการ
เมืองนำอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย. (ออนไลน์)
สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (ออนไลน์)ค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2554.
แหล่งที่มา: http://library.cmu.ac.th/digital_collection/etheses/.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์ และสำเนา ขจรศิลป์. (2531). ความคิดเห็นของนักศึกษาและผู้บริหารฝ่าย
กิจการนักศึกษาเกี่ยวกับการประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอนแก่น เชียงใหม่ และสงขลานครินทร์. กรุงเทพฯ:
ม.ป.พ.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์.
บุรีรัมย์: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประเสริฐ ลายโก. (2551). ความคิดเห็นของกำนันต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
ร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์. (2543). วิถีใหม่แห่งการพัฒนา : วิถีวิทยาศาสตร์สังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2541). การสร้างมาตรวัด. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- พนัส หันนาคินทร์. (2542). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- เขาวภา ถิ่นชัยภูมิ. (2547). ความคิดเห็นของประชากรต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ จังหวัดชัยภูมิ. (ออนไลน์) ค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์
2554. แหล่งที่มา: <http://khoon.msu.ac.th/full63/yaowala5299/titlepage.pdf>.
- โยธิน ศันสนบุษย์และคณะ. (2524). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รศคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2546). การบริหารงานและการปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ:
คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2544). วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เวชยันต์ จันทร์เพชร. (2549). ความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มผู้นำต่อการดำเนินงานของกลุ่มผู้
นำ. วิทยานิพนธ์ (ร.ป.ม.) รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- วีระศักดิ์ มีบุญมาก. (2547). การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ศิริ สยามสุโพธิ์. (2543). สังคมวิทยาการท่องเที่ยว. ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. เลข: สถาบันราชภัฏเลย
- ศรีสมบูรณ์ เข้มกมล. (2538). ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารการพัฒนาของสภาตำบล. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สวณีย์ คงเพชรทิพย์. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติในการใช้บริการรถไฟฟ้า BTS ของประชาชนย่านฝั่งธนบุรี. สารนิพนธ์ บธ.ม.(การตลาด) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- สนิท จรอนันต์. (2549). ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันนโยบายศึกษา.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2543). การบริหารเชิงกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- สุชา จันทรเอม. (2545). จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธี สุทธิสมบูรณ์ และสมาน รังสีโยกฤกษ์. (2537). การแบ่งส่วนราชการและการจัดอัตราจ้าง. กรุงเทพฯ: สำนักงานสวัสดิการข้าราชการพลเรือน. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ และคนอื่นๆ. (2541). การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สัมพันธ์ เตชะอริกและคณะ. (2546). การประเมินความก้าวหน้าของการกระจายอำนาจ 9 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ขอนแก่น: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). มาตรฐานโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2541. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. กรุงเทพฯ: หจก. เม็ดทราย พรินต์ติ้ง.
- สำนักงานสหกรณ์จังหวัดจันทบุรี. (2550). การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม. จันทบุรี: สำนักงานสหกรณ์.
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. (2546). ว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง. (2552). แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์.บุรีรัมย์: องค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง.

- อมรศักดิ์ โตรส. (2540). ความคิดเห็นต่อการตรวจสอบภายในของพนักงานบริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวงจำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อมร รักษาศักดิ์. (2543). รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนพร้อมบทวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อลงกรณ์ อรรถแสง. (2547). การปกครองท้องถิ่นและการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นโดยตรง. กรุงเทพฯ: วิทยุชน.
- อรัชพร แม้นเลิศ. (2550). ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานบุคคลของเทศบาลเมืองสระบุรี. สำนักวิทยบริการ: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อุทัย หิรัญโต. (2540). หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- อำนาจ อยู่สาโก. (2549). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้งอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- Best, J.W. (1977). **Research in Education**. New Jersey : Prentice-Hall.
- Clarke, J.J. (1957). **Outline of Local Government of the United Kingdom**. London : Sir Isaac and Sons Ltd.
- Holloway, W.V. (1951). **State and Local Government in the United State**. New York : Mc Graw-Hill Book Company.
- Luther Gulick, L. & Urwick, L. (1937). **Posdcorb Model**. Retrieved May, 14,2008, from <http://gotoknow.org/blog/sombatn-ednuqakm/96109>.
- Liborakina, M. (2005). **Citizens Evaluate Local Government's Performance : A Case of Russia**. Retrieved May, 10, 2008, from http://www.spa.msn.ru/e.journal/9/88_3php.
- Oskamp, S. (1977). **Attitudes and Opinions**. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Rammer, H.H. (1954). **Introduction to Opinion and Attitude Measurement**. New York : Harper and Brothers Publisher.
- Steers, R.M. (1977). **Organizational Effectiveness: A Behavioral View**. Santa Monica, California : Goodyear Publishing Company, Inc.,
- Strauss, G. & Sayles, L. R. (1960). **The Human Problems of Management**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๒๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุรัชย์ ปิยานุกุล

ด้วย นายปิลันธน์ วีระภัทรกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการ ทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๒๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสนอง สุตชนะ

ด้วย นายปิลันธน์ วีระภัทรกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการ ทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๒๙๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณนุกูล เวศสุวรรณ

ด้วย นายปิลันธน์ วีระภัทรกุล นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๒๙๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบขออนุญาตทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลสตึก

ด้วย นายปิลันธน์ วีระภัทรกุล นักศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายปิลันธน์ วีระภัทรกุล ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับ กำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๓๐๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตําบลกระสัง

ด้วย นายปลันธน์ วีระภัทรกุล นักศึกษา ระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารองค์การบริหารส่วนตําบลกระสัง อําเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะนวัน โดยการนี้้นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขออนุญาตเคราะห้อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุญาตจากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องความคิดเห็นของท่าน เกณฑ์คะแนนแบ่งบอกถึงระดับการบริหารงานท้องถิ่นดังนี้ 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ					
1. มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ประชาชนในท้องถิ่นของตำบล					
2. มีการสนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนของตำบลได้เรียนรู้เรื่องอาชีพใหม่ๆเสริม					
3. องค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณสนับสนุนส่งเสริมประชาชนให้มีรายได้ต่อผลผลิตดีมากขึ้น					
4. ท่านมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำกับหน่วยงานของอบต.เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจในตำบล					
5. องค์การบริหารส่วนตำบลได้นำความรู้ความสามารถด้านเศรษฐกิจพอเพียงนำมาใช้กับตำบล					
6. มีการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆมาช่วยเหลือให้ประชาชนในตำบลได้รับผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ					
7. ท่านมีส่วนร่วมคิดกับองค์การบริหารส่วนตำบลในการใช้งบประมาณเพื่อพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ทำน้ำประปา ชุดสระน้ำเพื่อการเกษตรและเลี้ยงสัตว์					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
8. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการ เสริมสร้างทุกวิธีเพื่อให้ประชาชนในตำบล ได้มีสุขภาพดี ทั้งร่างกายและจิตใจ					
9. ท่านได้รับประโยชน์จากองค์การบริหาร ส่วนตำบลในการวางแผนเพื่อพัฒนาคุณ ชีวิตของตำบล					
10. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงาน เพื่อรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนใน ตำบล					
11. องค์การบริหารส่วนให้ความสำคัญเกี่ยวกับ ช่วยเหลือด้านการศึกษาเพื่อเยาวชนไม่ให้ คิดยาเสพติด					
12. ทำคิดว่าประชาชนในตำบลมีสุขภาพดีถ้วน หน้ากันเป็นส่วนใหญ่ในตำบล เช่นมี โรงพยาบาลชุมชนใกล้บ้าน					
13. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น หลังจากองค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกัน ทำการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
14. เด็ก เยาวชน และประชาชนมีความสนใจ และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง โดย การเรียนรู้และการศึกษาต่อให้สูงขึ้น					
15. มีการดำเนินงานตามโครงการให้ เด็ก เยาวชน และประชาชนในตำบลออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาเพิ่มขึ้นเพื่อสุขภาพดี					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม					
16. องค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินงานตามโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
17. องค์การบริหารส่วนตำบลได้กำจัดขยะมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ					
18. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาโครงการสร้างแหล่งน้ำเพื่อการกิน การใช้ และเกษตรของตำบลให้ดีขึ้น					
19. มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และปลูกต้นไม้ดูแลความสะอาด และสิ่งแวดล้อมในตำบล					
20. มีการประชุมร่วมกับประชาชนเพื่อให้ชุมชนในตำบลสนใจต่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์					
21. องค์การบริหารส่วนร่วมมือกับประชาชนให้ความสำคัญต่อการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์					
22. สถานที่ทำงานของ อบต. มีความสะอาด สบาย และสะอาดดีในการติดต่องานของประชาชนในตำบล					

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านพัฒนาการบริหารบ้านเมืองที่ดี					
23. มีการกำหนดข้อบัญญัติในการบริหารงานของตำบลอย่างเป็นธรรมและยุติธรรม					
24. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความคิดเห็นการตัดสินใจการบริหาร					
25. เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความรับผิดชอบในการบริหารงานในตำบลอย่างมีคุณธรรมและจริยธรรม					
26. การปฏิบัติงานของ อบต.มีความโปร่งใสต่อการดำเนินงานเพื่อประชาชนในตำบล					
27. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบข่าวสารในปฏิบัติงานทุกครั้งเพื่อความโปร่งใสและมีความคุ้มค่า					
28. มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนรู้จักพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพอิสระอย่างคุ้มค่า					
29. มีการจัดกิจกรรม และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ					
30. มีการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต. ใน การปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบ้านเมืองที่ดี					
31. การใช้จ่ายงบประมาณของ อบต. ในการจัดสรรคลังชุมชนอย่างเป็นธรรมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างเหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....

ภาคผนวก จ
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

***** Method 1 (space saver) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	129.9667	269.8954	.8456	.9673
A2	130.0333	270.4471	.6741	.9686
A3	129.8333	269.8678	.8118	.9675
A4	129.9333	274.4092	.6294	.9688
A5	129.8667	277.6368	.6899	.9683
A6	129.9333	274.6161	.6933	.9683
A7	129.6667	278.9885	.6610	.9685
B8	129.9667	272.9299	.8236	.9676
B9	130.0333	277.4816	.7122	.9682
B10	129.8667	280.8092	.4678	.9696
B11	129.9667	272.4471	.7916	.9677
B12	129.8000	272.6483	.8406	.9675
B13	130.1000	266.3690	.8295	.9674
B14	130.0667	267.0299	.8281	.9674
B15	129.8333	282.6954	.3883	.9701
C16	129.9667	265.8954	.8032	.9677
C17	130.3000	265.8724	.7850	.9678
C18	129.8000	273.4759	.8666	.9674
C19	129.8667	274.2575	.6545	.9686
C20	129.9000	270.5759	.7600	.9679
C21	130.0667	268.7540	.8037	.9676
C22	129.5667	280.8057	.7441	.9684
D23	129.7333	274.2023	.8243	.9676
D24	129.7667	284.5989	.4353	.9695
D25	129.6667	286.0230	.4072	.9696
D26	129.8667	280.2575	.6227	.9687
D27	129.7333	278.5471	.6268	.9687
D28	129.9000	274.3690	.7383	.9680
D29	129.6667	280.4368	.5905	.9688
D30	129.7667	275.0816	.7871	.9678
D31	129.5667	281.5644	.6970	.9685

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 31

Alpha = .9692

ประวัติย่อของผู้วิจัย

185782

กท

ชื่อ	นาย ปิรันธน์ วีระภัทรกุล	352.14 26292
วัน เดือน ปีเกิด	6 มิถุนายน พ.ศ. 2528	4.1 2554
สถานที่เกิด	โรงพยาบาล สติ๊ก ตำบล นิคม อำเภอ สติ๊ก จังหวัด บุรีรัมย์	
สถานที่ทำงาน	ห.จ.ก. ปณิเทพก่อสร้าง ตำบล นิคม อำเภอ สติ๊ก จังหวัด บุรีรัมย์	
ประวัติการศึกษา	2546 ม.6 โรงเรียนมัธยมศึกษา บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนีย์) กรุงเทพฯ	
	2552 ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กรุงเทพฯ	
	2554 ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัด บุรีรัมย์	

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University